

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 944

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 26 aprilie 1968
6 pag. 25 bani

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În zilele de 22-25 aprilie a.c. s-au desfășurat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Communist Român.

La ordinea de zi a Plenarei s-au aflat următoarele probleme:

1. Dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și superior în Republica Socialistă România.
2. Cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rîndurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.
3. Activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii.
4. Cu privire la pregătirea de luptă și politică a forțelor armate ale Republicii Socialiste România și la înzestrarea lor cu armament și tehnică militară.

5. Unele probleme actuale ale activității internaționale a Partidului Communist Român.

6. În legătură cu reabilitarea unor activiști de partid.
Plenara a examinat, în zilele de 22-23 aprilie, la primul punct al ordinea de zi, măsurile cu privire la îmbunătățirea profilului, organizării și conținutului învățămîntului de toate gradele, corespunzător cerințelor actuale și de perspectivă ale societății noastre socialiste. Aceste măsuri, elaborate de către Ministerul Învățămîntului cu consultarea unui mare număr de cadre didactice, oameni de știință, activiști de partid și de stat, au fost examinate și aprobate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. Ele au fost completate și îmbunătățite pe baza propunerilor izvorite din dezbaterile largă cu oamenii muncii.

La Plenară au luat cuvîntul tovarășii

Gheorghe Necula, Anton Breitenhofer, Mihaela Gheorghiu, Mihail Roșianu, Miron Nicolescu, Carol Kiraly, Miu Dobrescu, Mihail Telescu, Ladislau Branis, Cristofor Simionescu, Gheorghe Vasilechi, Ion Sirbu, Valter Roman, Tudor D. Ionescu, Leonte Răutu, Ștefan Hălan, Gheorghe Mihoc, iar în încheiere, la acest punct al ordinea de zi, a vorbit tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Plenara a aprobat propunerile privind dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și superior, ca directive ale C.C. al P.C.R. Plenara a hotărît prelungirea duratei învățămîntului de cultură generală obligatoriu de la 8 ani la minimum 10 ani, acțiune care se va realiza treptat pînă în anul 1972. De asemenea, au fost aprobate structura învățămîntului de cultură generală și a învățămîntului profesional-tehnic, modernizarea

conținutului învățămîntului, perfecționarea procesului de instruire și a metodelor de predare, îmbunătățirea activității educative, pregătirea și promovarea cadrelor didactice. Plenara a aprobat, totodată, măsurile cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului superior, îmbunătățirea profilului și conținutului său, a muncii educative, dezvoltarea cercetării științifice în institute și facultăți, întărirea bazei materiale, îmbunătățirea condițiilor de studiu și de viață ale studenților.

Plenara a hotărît să se supună spre legiferare Marii Adunări Naționale proiectul de Lege a învățămîntului, întocmit pe baza directivelor aprobate de C.C. al P.C.R., prin care se statorește principiile și normele generale de organizare și funcționare a întregului învățămînt din Republica Socialistă România.

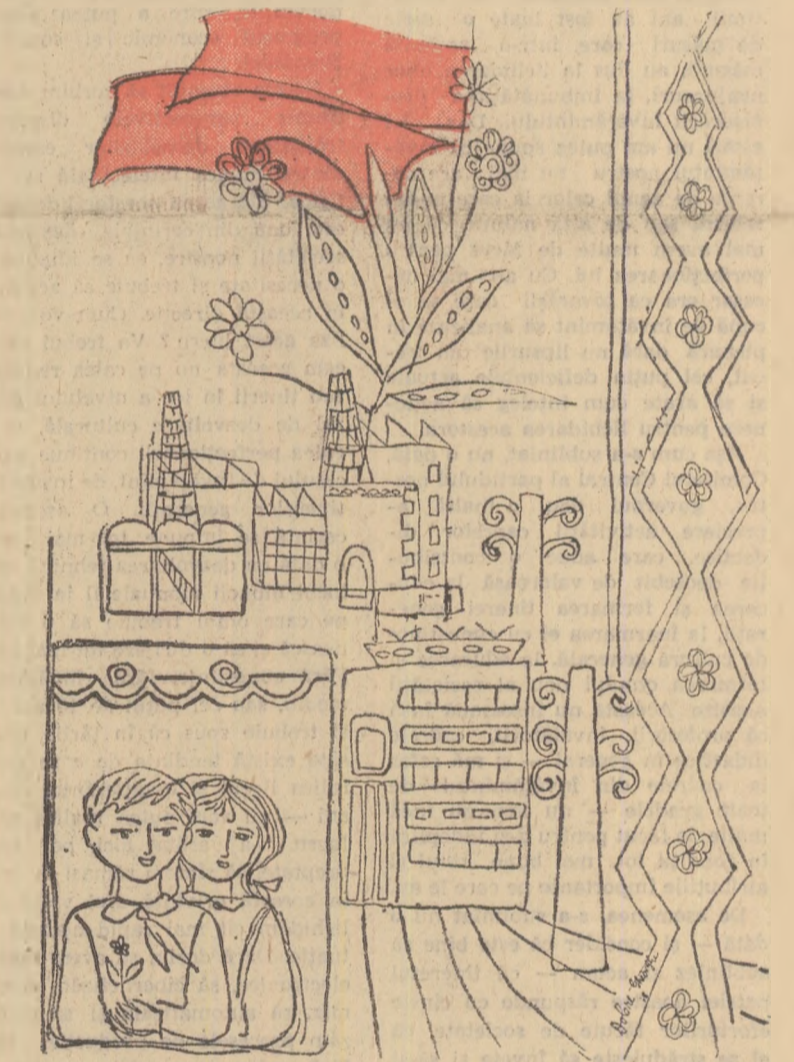
(Continuare în pag. a V-a)

TRĂIASCĂ 1 MAI

OMAGIU MUNCII

Ziua muncii. Nici o altă sărbătoare din calendarul lumii nu i se aseamănă. Zeci, sute de milioane de oameni din toate continentele, din toate țările, minutorii uneltelor care clădesc istoria și civilizația modernă se caută în această zi și se întîlnesc pe toate meridianele geografice și simțirii, și mai ales se descoperă uniți, și un adevăr înalt le încununază sărbătoarea: marile și multele bogății ale vieții de toate zilele sînt creația lor. E adevărul celui mai generos clase din istoria lumii. Niciodată o altă forță socială n-a răspîndit un mai mare belșug de valori, niciodată munca și puterea omului, talentul și energia lui nu s-au cheltuit mai darnic, mai uman, mai activ.

În România exploatarea a fost desființată și munca a căpătat învestitura celei mai importante activități umane. Baza democrației noastre socialiste. Ea definește caracterul înregii orînduirii sociale înălțime pe care a fost situată patria, munca se identifică cu creația. Arhitectura noilor peisaje, geometria, forța, relațiile și valorile aglomerărilor industriale sînt opera poporului, sint concepute, făcute, stăpînite, anlmate și conduse de el.

„Republica Socialistă România este un stat al oamenilor muncii de la oraș și sate”. Stat al oamenilor muncii! Iată caracteristica principală a statului nostru socialist, care conferă fiecărui cetățean calitatea de zănicitor, de ziditor al unei patrii în care criteriul fundamental de conduită, de marș, de patriotism îl constituie munca.

Munca este o îndatorire de onoare în țara noastră, dar pentru a se putea manifesta astfel, pentru a dăinuia cu o certitudine a vieții fiecărui, ca un mijloc de realizare a personalității fiecărui, statul asigură prin Constituție fiecărui cetățean dreptul la muncă. Cuvîntele articolului din Constituție apar ca niște stîndarde înfipte energic de-a lungul și de-a latul țării, pe neamurările uzine, fabrici, combinate, în tîrfurile neamurărilor școlare, clădirii și construcții școlare care dau întregii țări un aspect de șantier dinamic și în care orice cetățean cîștigă, dornic de muncă, poate să-și găsească un loc de activitate pe măsura aptitudinilor și pregătirii sale, poate să-și dezvolte aptitudinile și pregătirea, fiind înconjurat, sprijinit material și moral pentru a se desăvîrși.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la încheierea dezbaterilor privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și superior în Republica Socialistă România

Plenara Comitetului Central al partidului a dezbătut astăzi o problemă deosebit de importantă pentru dezvoltarea societății noastre — perfecționarea învățămîntului de toate gradele în Republica Socialistă România. Discutarea acestei probleme și adoptarea, în cadrul plenarei, a măsurilor corespunzătoare sînt menite să asigure realizarea în practică a Directivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la ridicarea pe o treaptă superioară a învățămîntului în țara noastră. Partidul nostru acționează cu fermitate și prin aceste măsuri pentru a asigura ca întreg programul elaborat de congres să fie realizat în toate domeniile de activitate, pentru a crea condițiile necesare ca dezvoltarea — materială și spirituală — a societății noastre să se desfășoare în cele mai bune condiții.

partidului desăvîrșă politica sa de ridicare a nivelului de cultură și de instruire a poporului nostru. O realizare deosebită este învățămîntul gratuit pentru toate gradele, creîndu-le astfel condiții de a învăța fără nici un fel de griji de ordin material. Putem spune, deci, pe drept cuvînt, că regimul nostru socialist a asigurat tineretului condiții de învățătură la care nici nu se putea visa în timpul regimului burghez-moșieresc. Aceste condiții — materiale și morale — pentru instruirea tineretului au avut și au un rol deosebit nu numai în dezvoltarea învățămîntului și culturii, dar și în ridicarea generală a economiei, a întregii activități sociale din România.

Desigur că și în ce privește perfecționarea conținutului învățămîntului s-au obținut pe parcurs o serie de rezultate bune. Reforma învățămîntului din 1948 și măsurile luate ulterior au avut o mare importanță în această privință. Dar acum, cînd analizăm situația învățămîntului nostru și stabilim noi măsuri de perfecționare a acestei activități, cred că este bine să ne ocupăm și de unele neajunsuri ce s-au manifestat în acest domeniu, spre a trage învățămîntele necesare și a face ca în viitor asemenea lucruri să nu se mai repete.

Cred că scurtarea duratei învățămîntului — măsură care s-a aplicat în învățămîntul mediu o dată cu reforma din 1948 — a constituit una din marile greșeli, nu numai organizatorice, dar și de fond, ale acestei reforme. Această greșală a avut repercusiuni negative pentru o perioadă destul de lungă asupra dezvoltării învățămîntului și pregătirii cadrelor în țara noastră. De asemenea, faptul că în dezvoltarea învățămîntului au fost practicate neocotite tradiții progresiste ale școlii românești a dus la adoptarea unor măsuri care s-au dovedit necorespunzătoare pentru țara noastră. Aceasta, deși se știe că, în trecut, în România învățămîntul — cu toate limitele sale din punct de vedere social, cu caracterul său de clasă, cu lipsa de accesibilitate pentru tineretul muncitoresc și țărănesc — a avut totuși o serie întreagă de părți pozitive și a jucat, în perioadele respective de dezvoltare a țării, un rol important în progresul societății românești. De aceea, este de neînțeles de ce s-a renunțat la o serie de lucruri bune realizate în trecut. Aceasta a dăunat dezvoltării învățămîntului, a avut urmări negative asupra conținutului și a orientării sale. Ne este cunoscut că au fost subapreciate și neglijate o serie de ramuri importante ale învățămîntului, mai cu seamă în domeniul științelor moderne, care — este știut — au un rol deosebit în dezvoltarea și progresul societății. Neglijarea acestor ramuri a contribuit nu numai la rămîierea în urmă a învățămîntului, la faptul că un număr mare de tineri care au ieșit de pe băncile școlii în acești ani nu au putut să pri-

mească o pregătire la nivelul cerințelor științei și tehnicii mondiale, dar a avut, în același timp, consecințe serioase asupra dezvoltării economiei, culturii, științei din țara noastră.

Introducerea studierii științelor social-economice în învățămînt a reprezentat, fără îndoială, un factor de mare însemnătate în instruirea tineretului patriei noastre. Dar și în organizarea acestor forme de învățămînt, în predarea disciplinelor respective au fost și mai sînt încă multe neajunsuri. În cadrul plenarei s-au referit la această problemă tovarășul Valter Roman și tovarășul Răutu. Trebuie să subliniem, tovarășii, că fată de importanța pe care o are predarea acestor științe pentru tineretul universitar, și în general pentru tineretul nostru, nu s-a răspuns ca acest învățămînt să corespundă pe deplin cerințelor, cu toate că, teoretic și în cadrul mulțor hotărîri, i-am acordat atenție. Desigur, la aceasta au contribuit și contribuie încă și acum unele atitudini rigide și dogmatice care mai persistă în legătură cu înțelegerea și interpretarea diferitelor fenomene noi ivite în dezvoltarea socială, în predarea unor cunoștințe care nu mai corespund condițiilor de astăzi ale dezvoltării societății. În general, conținutul ideologic al învățămîntului nu este la nivelul cerințelor de astăzi ale societății noastre: este nevoie să analizăm cu toată seriozitatea această situație, să tragem concluziile ce se impun.

Asa cum s-a subliniat în plenară, procesul de îmbunătățire a învățămîntului, de formare a cadrelor nu a reușit să fină pasul cu cerințele de dezvoltare ale țării noastre. Dacă în ce privește numărul de cadre didactice formate în acest timp am putea să fim mulțumiți, sînt totuși de adus critici serioase în ce privește nivelul lor de pregătire, îndeosebi al cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și din licee. Tovarășii care s-au ocupat de acest domeniu de activitate, Ministerul Învățămîntului nu au acționat cu fermitate, nu au avut în această privință un plan concret, bine corelat cu întreaga dezvoltare a învățămîntului nostru și care să asigure pregătirea cadrelor necesare la nivelul impus de dezvoltarea științei mondiale. Acest lucru este valabil, într-o anumită măsură, și pentru o serie de cadre care răspund de învățămîntul superior. Fiește, cauzele sînt multiple — iar faptul că o perioadă îndelungată învățămîntul nostru nu a avut suficiente legături și contacte cu învățămîntul din alte țări poate numai în parte justifica lipsa de preocupare serioasă ce s-a manifestat în acest domeniu.

La plenară s-au subliniat, pe drept cuvînt, o serie de lipsuri în organizarea procesului de învățămînt în asigurarea cu manuale, în organizarea practicii, precum și în ce privește crearea altor condiții materiale fără de care nu se poate concepe un învățămînt modern, care să corespundă cerințelor actuale. Toate acestea neajun-

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmaso din pag. 1)

auri au fost pe larg dezbătute în adunările cu cadrele din învăţămînt şi cu oamenii muncii din alte sectoare de activitate, din economie, cultură; s-a arătat şi cu acest prilej că avem încă de lichidat o serie de deficienţe în aceste domenii, că trebuie să acţionăm cu hotărîre, să stabilim măsuri eficiente pentru înlăturarea lor. Fără aceasta nu vom putea asigura îndeplinirea în bune condiţii a sarcinilor ce se prevăd în studiul pe care îl dezbătam astăzi.

Pentru toate aceste lipsuri şi neajunsuri — care au fost relevate şi discutate în cadrul plenarei noastre — au partea lor de răspundere atât tovarăşii din conducerea Ministerului Învăţămîntului, cît şi tovarăşii care răspund de problemele şcolii în cadrul Comitetului Central şi al guvernului. Ei trebuiau să fie, după părerea mea, mai autocritici, faţă de activitatea desfăşurată, pentru că nu ne-am adunat aici numai spre a face declaraţii despre frumuseţea măsurilor pe care le adoptăm. Trebuie să cunoaştem clar ceea ce ne-a fost bun şi să vedem limpede ce trebuie să mergă mai bine. Conducerea Ministerului Învăţămîntului nu este deloc străină de lipsurile care s-au manifestat în acest domeniu — şi ne exprimăm speranţa că, atunci cînd o să prelucrăm în continuare materialele plenarei, tovarăşii din conducerea ministerului vor analiza în spirit critic situaţia. Este adevărat că în ultimii ani au fost luate o serie de măsuri care, într-o anumită măsură, au dus la lichidarea unor neajunsuri, la îmbunătăţirea desfăşurării învăţămîntului. Dar nici astăzi nu am putea spune că învăţămîntul nostru nu mai are caracter de genul celor la care m-am referit, sau de altă natură, că nu mai avem multe de făcut pentru perfecţionarea lui. Cu atât mai necesar era ca tovarăşii care se ocupă de învăţămînt să analizeze în plenară dacă nu lipsurile din trecut, cel puţin deficienţele actuale şi să arate cum înţeleg să acţioneze pentru lichidarea acestora.

Aşa cum s-a subliniat, nu o dată, Comitetul Central al partidului nostru, guvernul dau o înaltă apreciere activităţii cadrelor didactice, care aduc o contribuţie deosebit de valoroasă la educarea şi formarea tinerii generaţii, la înarmarea ei cu cunoştinţe de cultură generală, la educarea şi formarea omului nou al societăţii noastre. Aceasta nu înseamnă însă că profesorii, învăţătorii, cadrele didactice în general — şi mă refer la cadrele din învăţămîntul de toate gradele — nu mai au încă multe de făcut pentru a-şi îndeplini în condiţii tot mai bune rolul şi atribuţiile importante pe care le au.

De asemenea, s-a subliniat nu o dată — şi consider că este bine să sublinieze şi acum — că tineretul patriei noastre răspunde cu cinste eforturilor făcute de societate, că el se străduieşte să înveţe şi să-şi ridice nivelul de cunoştinţe în toate domeniile de activitate. Avem un tineret care, cu întreaga sa energie, cu tot elanul, cu toată tineretea sa, se pregăteşte să-şi îndeplinească rolul şi misiunea de răspundere de a duce mai departe dezvoltarea societăţii noastre. Putem spune, tovarăşi, fără nici un fel de ezitare, că ne declarăm mulţumiţi de felul cum tineretul nostru învaţă, de felul cum munceşte pentru a deveni apt să-şi îndeplinească înaltele îndatoriri ce-i revin în societatea noastră socialistă.

Măsurile pe care le-am dezbătut în plenară urmăresc să aşeze învăţămîntul de toate gradele pe baze moderne, să asigure ridicarea lui la nivelul cerinţelor actuale ale dezvoltării ştiinţei, culturii, ale construcţiei socialiste în ţara noastră. În cadrul măsurilor de perfecţionare a învăţămîntului trebuie să ţinem seama de progresul rapid al ştiinţei, de necesităţile viitoare ale societăţii socialiste şi comuniste, de perspectivele ce se deschid ţării, pentru că ceea ce discutăm şi hotărîm astăzi îşi va pune practic cuvîntul şi îşi va arăta roadele peste unul sau două cincinale — cînd tinerii care urmează acum învăţămîntul de 10 ani sau îl vor începe în anul viitor vor termina şcoala, vor intra în universităţi, în institute de învăţămînt superior sau în şcoli profesionale. Iată de ce trebuie

să ţinem seama că măsurile pe care le adoptăm astăzi vor trebui să fie strîns legate şi să asigure satisfacerea cerinţelor care vor apărea miile în dezvoltarea economiei, ştiinţei, culturii, să răspundă pe deplin necesităţii de a avea în toate domeniile de activitate cadre bine pregătite, în stare să facă faţă sarcinilor sporite de viitor. Aceasta fără să mai spunem că şi în prezent sînt sectoare unde nu avem cadre suficiente şi nu putem face faţă, din această cauză, unor sarcini importante. M-aş referi în acest sens la electronică, ca să nu mai vorbesc de energia nucleară şi de alte domenii hotărîtoare pentru dezvoltarea economiei naţionale şi pentru progresul întregii noastre societăţi.

Este cunoscut că făurirea societăţii comuniste este legată indisolubil de ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, că aceasta este o cerinţă obiectivă a construcţiei noi orînduirii sociale. Noi, care acţionăm în mod conştient în direcţia făuririi societăţii comuniste, cunoaştem că dezvoltarea bazei materiale este hotărîtoare; dar fără o dezvoltare a ştiinţei, a gândirii tehnice, a nivelului general de cultură al poporului nu vom putea asigura nici progresul bazei materiale a societăţii, pentru că aceste două laturi ale activităţii noastre sînt strîns legate, se condiţionează reciproc. Dacă vrem să construim baza materială a societăţii comuniste, tovarăşi, să făurim, în acelaşi timp, sau chiar cu un anume avans, cadrele ştiinţifice necesare în toate domeniile, spre a putea asigura progresul economic şi social al României.

Ne-am obişnuit să vorbim adesea despre perspectivele disparităţii deosebite de esenţiale dintre munca intelectuală şi cea fizică. Ştergerea acestor deosebiri este una din cerinţele dezvoltării societăţii noastre, ea se impune ca o necesitate şi trebuie să acţionăm în această direcţie. Cum vom realiza acest lucru? Va trebui să facem aceasta nu pe calea reducerii sau tinerii în loc a nivelului general de dezvoltare culturală, ci pe calea perfecţionării continue a procesului de învăţămînt, de instruire a tinerilor generaţii. O asemenea cerinţă se impune tot mai mult o dată cu dezvoltarea tehnicii, cînd locul muncii manuale îl ia maşina pe care omul trebuie să o stăpînească şi să o dirijeze tot mai bine. Fără cunoştinţe, fără învăţămînt mediu, sau cel puţin de 10 ani — şi trebuie spus că în ţările avansate există tendinţa de a se generaliza liceul şi învăţămîntul de 12 ani — nu vom putea realiza acest lucru. S-a arătat aici, pe bună dreptate, că sîntem rămaşi în urmă în această privinţă. Noi vrem să lichidăm cît mai rapid această situaţie. Dacă dorim să avem maşini electronice, să cibernetizăm economia, să automatizăm şi să chimizăm procesele de producţie, apoi fără cadre cu pregătire medie şi superioară nu vom putea face aceasta. Dacă nu pregătăm şi nu formăm asemenea cadre vom rămîne în continuare la un nivel nesatisfăcător în ce priveşte dezvoltarea acestor domenii de activitate. Consider că trecerea la învăţămîntul de 10 ani este o necesitate obiectivă, esenţială pentru progresul şi dezvoltarea viitoare a societăţii româneşti.

Aşa cum foarte bine au spus citiva tovarăşi aici, şcoala este principalul factor de dezvoltare a ştiinţei şi, totodată, un preţios instrument de educare comunistă a tineretului patriei noastre. Ea se află astăzi în mijlurile noastre, ale statului socialist, şi ea trebuie să servească în întregime tocmai îndeplinirii programului general elaborat de partid, perspectivelor pe care le avem, făuririi societăţii socialiste şi comuniste.

În studiul pe care l-am discutat în cadrul plenarei sînt prevăzute o serie de măsuri privind îmbunătăţirea învăţămîntului profesional şi a învăţămîntului tehnic, pregătirea de muncitori calificaţi. Nu este un secret pentru nimeni, tovarăşi, că întîmpinăm unele neajunsuri în economia noastră tocmai din cauză că avem o foarte mare lipsă de cadre de specialitate, de muncitori calificaţi — mai cu seamă în întreprinderile noi unde se cer muncitori cu o înaltă

calificare. Dacă nu mă înşel, avem asigurate numai circa 20—25 la sută din cadrele necesare pregătite prin şcoli profesionale. Am prevăzut în cadrul planului cincinal să asigurăm pregătirea prin şcoli profesionale a circa 30 la sută din necesarul total de muncitori calificaţi. De aceea, cred că măsurile propuse aici privind îmbunătăţirea organizării învăţămîntului de calificare a muncitorilor şi maştrilor şi, în general, a învăţămîntului profesional, sînt juste şi bine venite. Va trebui însă să mai studiem anumite aspecte — şi cînd spun aceasta mă refer în primul rînd la durata acestor forme de învăţămînt. Să avem în vedere că, după ce vom introduce învăţămîntul de 10 ani, tînrul care va intra în şcoala profesională va avea cunoştinţe de matematică, fizică, chimie la nivelul şcolii medii din trecut; în asemenea condiţii este de înţeles că şi durata învăţămîntului profesional va trebui să fie, într-un fel, corectată. Cred că ar trebui să atragem aici atenţia unor tovarăşi miniştri care dovedesc încă puţină înţelegere faţă de această problemă şi care militează în continuare pentru menţinerea unei durate mari a învăţămîntului profesional. Or — se ştie — sînt anumite ramuri şi meserii, unde procesul de însuşire a cunoştinţelor necesare nu depăşeşte 6 luni. De exemplu, în industria usoră, la pregătirea de muncitori pentru textile, unde în general există cursuri de 3—4 luni. Şi la noi, înainte, calificarea şi şcolarizarea nu depăşeau 6 luni. În prezent avem şcoli profesionale cu o durată de 3 ani. Este adevărat că acum se mai reduce ceva din durata acestor şcoli, dar există încă tendinţa din partea unor cadre de conducere din ministere de a menţine această situaţie. Tovarăşii care s-au ocupat şi se ocupă cu acest sector de activitate — nu numai din ministere, ci şi din comitetele sau organele centrale de sinteză — nu dovedesc nici ei o justă înţelegere a problemei. Este nejustificat şi costisitor să menţinem cursurile şcolilor profesionale la o durată de 3 ani în condiţiile cînd vom avea învăţămînt de 10 ani. Trebuie să ne preocupăm în continuare de a îmbunătăţi formele de învăţămînt profesional, de a scurta durata acestui învăţămînt, ţinînd seama de experienţa mondială în acest domeniu de activitate. Dacă în unele ţări tinerii cu 10 ani de învăţămînt de cultură generală şi cu 6 luni de învăţămînt profesional pot să lucreze în fabrici, este posibil să se realizeze acest lucru şi la noi. Nu cred că tinerii noştri sînt mai puţin pricepuţi sau mai puţin dotaţi pentru a-şi însuşi într-o asemenea perioadă meseriile respective.

Se prevede — şi de fapt s-a şi pus în practică — diversificarea învăţămîntului mediu sau liceal, prin crearea liceelor tehnice, care s-a dovedit — aşa cum reiese din felul cum au fost primite de tineret şi de părinţi — că au o bună perspectivă de dezvoltare în ţara noastră. Fiind mai bine specializate şi profilate pe anumite ramuri, ele ne vor da tineri cu cunoştinţe mai aprofundate de cerinţele diferitelor domenii de activitate, vor usura procesul de calificare şi intrarea în producţie a tineretului. Mă refer îndeosebi la acei tineri care nu vor putea să intre în învăţămîntul superior. Trebuie să avem în vedere că nu numai acum, dar şi în viitor, cel puţin jumătate din numărul absolvenţilor nu vor intra în învăţămîntul superior, că într-o perioadă destul de lungă nu vom putea încă să cuprindem în învăţămîntul superior pe toţi absolvenţii liceelor. Acest lucru nu este posibil în nici o ţară. Nu înseamnă însă că va trebui să reducem numărul elevilor în învăţămîntul mediu, ci va fi necesar să explicăm tinerilor şi să luăm măsuri ca după absolvirea liceelor ei să poată să se perfecţioneze, să se specializeze în diferite domenii de activitate unde se cer cunoştinţe medii.

Consider că măsurile de îmbunătăţire şi organizare a învăţămîntului superior vor asigura tocmai din cauză că avem o foarte mare lipsă de cadre de specialitate, de muncitori calificaţi — mai cu seamă în întreprinderile noi unde se cer muncitori cu o înaltă

tarea ştiinţifică. Este necesar să punem un accent mai mare pe măsurile de perfecţionare a învăţămîntului nostru superior — care are, de asemenea, o bună tradiţie, şi unde am avut şi avem cadre de valoare, recunoscute şi pe plan mondial, care s-au dovedit în stare să rezolve probleme deosebit de importante ale dezvoltării ştiinţelor. Deşi nu o dată am discutat despre importanţa unor asemenea măsuri, de la discuţii şi pînă la realizări practice s-a făcut încă prea puţin. Eu pretutindunde din plenară, observaţiile şi propunerile făcute aici, precum şi dezbaterile publice care s-a desfăşurat timp de câteva luni, faptul că studiile de dezvoltare a învăţămîntului au fost elaborate pe baza consultării largi a sute şi sute de cadre din învăţămîntul de toate gradele, a conducătorilor ministerelor, a şefilor şcolii medii din trecut; în asemenea condiţii este de înţeles că şi durata învăţămîntului profesional va trebui să fie, într-un fel, corectată. Cred că ar trebui să atragem aici atenţia unor tovarăşi miniştri care dovedesc încă puţină înţelegere faţă de această problemă şi care militează în continuare pentru menţinerea unei durate mari a învăţămîntului profesional. Or — se ştie — sînt anumite ramuri şi meserii, unde procesul de însuşire a cunoştinţelor necesare nu depăşeşte 6 luni. De exemplu, în industria usoră, la pregătirea de muncitori pentru textile, unde în general există cursuri de 3—4 luni. Şi la noi, înainte, calificarea şi şcolarizarea nu depăşeau 6 luni. În prezent avem şcoli profesionale cu o durată de 3 ani. Este adevărat că acum se mai reduce ceva din durata acestor şcoli, dar există încă tendinţa din partea unor cadre de conducere din ministere de a menţine această situaţie. Tovarăşii care s-au ocupat şi se ocupă cu acest sector de activitate — nu numai din ministere, ci şi din comitetele sau organele centrale de sinteză — nu dovedesc nici ei o justă înţelegere a problemei. Este nejustificat şi costisitor să menţinem cursurile şcolilor profesionale la o durată de 3 ani în condiţiile cînd vom avea învăţămînt de 10 ani. Trebuie să ne preocupăm în continuare de a îmbunătăţi formele de învăţămînt profesional, de a scurta durata acestui învăţămînt, ţinînd seama de experienţa mondială în acest domeniu de activitate. Dacă în unele ţări tinerii cu 10 ani de învăţămînt de cultură generală şi cu 6 luni de învăţămînt profesional pot să lucreze în fabrici, este posibil să se realizeze acest lucru şi la noi. Nu cred că tinerii noştri sînt mai puţin pricepuţi sau mai puţin dotaţi pentru a-şi însuşi într-o asemenea perioadă meseriile respective.

În cadrul legii vom prevedea în viitor mai multe drepturi universităţilor şi institutelor superioare, o mai largă autonomie universitară; în acelaşi timp vom asigura mai multe posibilităţi de conducere a acestor institute, şcolilor să rezolve o serie de probleme în spiritul legilor şi directivelor generale, încît să nu mai fie nevoie ca pentru fiecare lucru să se ceară aprobarea Ministerului Învăţămîntului sau a Comitetului Central al partidului.

Pe drept cuvînt, în cadrul plenarei s-a subliniat necesitatea îmbunătăţirii serioase a programelor, a perfecţionării elaborării manualelor şi, în general, a unei mai bune documentări şi informări a cadrelor din învăţămînt, îndeosebi din cel superior. Am făcut mult, tovarăşi, în această direcţie în ultimul timp, dar cred că va trebui ca ministerul şi tovarăşii care se ocupă de acest sector să analizeze în continuare şi să stabilească noi măsuri pentru a asigura ca toate cadrele noastre să fie la curent cu ceea ce este nou în domeniul respectiv, să creze posibilitatea ca întregul corp didactic să studieze şi să-şi ridice nivelul de cunoştinţe. Se vor evita astfel situaţiile cînd la unele cursuri se predau diverse teorii — mă refer nu la cele din domeniul ştiinţelor sociale, ci la diverse teorii tehnice — care în alte ţări au fost de mult luate pe planul doi sau trei; în schimb, nu se predau cunoştinţe esenţiale de care depinde progresul ştiinţei respective. Desigur, pentru această stare de lucruri răspunderea o poartă nu numai cadrele respective, ci şi Ministerul Învăţămîntului, care nu s-a ocupat şi nu se ocupă suficient ca toate programele de învăţămînt să fie aduse la zi, să asigure materiale necesare unei bune informări a cadrelor, spre a face posibil ca acestea să predea într-adevăr cele mai noi cunoştinţe în domeniul lor de activitate.

Este, de asemenea, necesar să ţinem seama de criticile făcute în ce priveşte înzestrarea laboratoarelor, care sînt rămase în urmă din acest punct de vedere. Va trebui să facem eforturi în această privinţă şi, fireşte, ne va costa bani. Ne va costa însă şi mai mult dacă vom ţine timp de cinci ani

un student să înveţe pe aparatul pe care n-o mai întîlneşte în nici o fabrică, dacă el va învăţa lucruri care practic nu-i vor folosi la nimic, alegîndu-se doar ca nişte cunoştinţe generale de istorie a tehnicii. În aceste condiţii, cînd studentul se va duce miine să lucreze în fabrică, îi va trebui un an sau doi, cîteodată şi mai mult, ca să cunoască şi să se familiarizeze cu tehnica şi maşinile actuale; iar cînd va merge la un institut al Academiei, sau la un institut departamental de cercetări, îi va fi necesară, de asemenea, o perioadă îndelungată pînă să cunoască aparatul pe care le întîlneşte acolo. Dacă nu ţinem seama de aceste lucruri, atunci ce fel de cadre vom pregăti, tovarăşi? Sînt de acord cu ce s-a spus aici despre cursurile postuniversitare. Dar dacă şi acolo se învaţă tot pe aparatul învechit, atunci numai de perfecţionare nu se poate vorbi.

Instituţiile noastre de învăţămînt superior trebuie să dispună de utilaj modern pentru a putea pregăti în bune condiţii pe studenţii, pentru a face ca aceştia, cînd vor merge în producţie, să fie ei în stare să împingă, să dezvolte noul, nu abia să-l înveţe şi să se deprindă cu el. Din acest punct de vedere, eu consider că trebuie puţin completat chiar materialul nostru prezentat în plenară, precizîndu-se mai cu seamă unele măsuri concrete, precum şi eforturile financiare necesare, pentru ca, într-o perioadă de timp, să punem ordine şi în domeniul dotării laboratoarelor. Sînt, în privinţa utilităţii laboratoarelor, multe lucruri pe care va trebui să le importăm; sînt însă şi multe utilaje şi aparate pe care va trebui să le producem în ţară, dar nu lăsînd această sarcină numai pe seama unor unităţi ale Ministerului Învăţămîntului, care singure nu pot să facă acest lucru. Dacă atelerele şi unităţile ministerului pot produce diferite utilaje pentru grădiniţă, pentru şcoala de 8 ani, apoi acest lucru este mult mai greu pentru licee şi formele superioare de învăţămînt. Trebuie să creăm întreprinderi specializate în acest scop, care să asigure utilajele şi aparatura necesară pentru învăţămîntul nostru; să ne punem aceasta ca una din sarcinile noastre importante şi să luăm măsuri hotărîte în domeniul acesta de activitate.

Pe drept cuvînt s-a subliniat în plenară că în întreaga activitate de îmbunătăţire a procesului de învăţămînt un rol hotărîtor îl are corpul didactic, chemat să desfăşoare o activitate multilaterală atît în pregătirea şi instruirea elevilor şi studenţilor, cît şi în educarea generală, cetăţenească, a tineretului. Am realizat, în acest sens, multe lucruri bune. Aici s-a vorbit despre necesitatea ca profesorii, conferenţarii, celelalte cadre didactice din învăţămîntul superior să se ocupe fiecare, nemijlocit, de un grup de studenţi. Este un lucru foarte bun, pe care va trebui să-l introducem şi noi. Să creăm condiţii ca aceste cadre să aibă o legătură mult mai strînsă cu studenţii, să-i cunoască bine, să-i sprijine îndeaproape în procesul de învăţămînt. Noi am mai discutat despre aceste lucruri, dar nu s-a făcut prea mult în direcţia aceasta. Trebuie să combatem atitudinile de comoditate, de înţelegere îngustă a obligaţiilor didactice — obligaţii care nu se termină deloc o dată cu încheierea orei de curs.

Trebuie să facem ca profesorul, învăţătorul să se afle cît mai mult în mijlocul elevilor, să trăiască împreună cu ei, să-i supravegheze în recreaţie, să le organizeze jocurile, să meargă cu ei în excursii — aşa cum se făcea şi în trecut. Cînd vorbim de rolul important pe care îl au învăţătorul, profesorul în educarea copiilor, nu trebuie să limităm acest rol numai la predarea cunoştinţelor la orele de curs, ci să înţelegem întreaga activitate de educare a copiilor. Consider că e necesar să analizăm temeinic lucrurile din acest punct de vedere. Să punem mai bine în valoare experienţa pe care o avem în privinţa aceasta. Sînt aici tovarăşi care cunosc această experienţă şi cred că e bine s-o promovăm ca pe o îndatorire didactică fundamentală. S-a vorbit în plenară, despre faptul că se predau unele discipline

filozofice, ideologice din învăţămînt. Am relevat mai înainte unele neajunsuri pe care le mai avem în această privinţă. Înarmarea elevilor din învăţămîntul mediu şi a studenţilor, îndeosebi, cu temeinice cunoştinţe filozofice şi ideologice constituie una din cerinţele fundamentale ale dezvoltării unui învăţămînt modern în ţara noastră. Desigur, tovarăşi, în această privinţă un rol important au, în primul rînd, cadrele care predau ştiinţele sociale; dar aceasta nu este o obligaţie care ţine numai de domeniul lor de activitate. Problema conţinutului ideologic al învăţămîntului nostru este şi trebuie să fie o problemă a conducerii universităţilor şi institutelor de învăţămînt superior. Nu numai în filozofie sau în oricare altă disciplină socială, ci în întregul proces de învăţămînt, trebuie să se reflecte concepţia noastră filozofică despre lume şi viaţă, materialismul dialectic şi istoric. În mod deosebit aceasta trebuie să se manifeste la universitate — care, prin natura sa, este un focar al ştiinţelor umaniste, al propagării materialismului dialectic. Dar, din păcate, înclinăm aici, chiar la catedrele de ştiinţe sociale, unele confuzii ideologice, concepţii greşite, faţă de care nu numai că nu se ia atitudine, dar există o toleranţă şi îngăduinţă. Să nu uităm nici un moment că asemenea concepţii, care servesc forţelor reacţionare şi imperialiste, mai există, că ele mai pătrund din afară şi sînt preluate şi la noi, sub diferite forme. Consider că este necesar să luăm măsuri hotărîte spre a face ca învăţămîntul nostru superior să fie un focar de luptă împotriva a tot ceea ce este retrădat şi învechit, împotriva tuturor concepţiilor idealiste, mistice, reacţionare. Cadrele care predau marxism-leninismul, toate cadrele didactice din întregul nostru învăţămînt au îndatorirea să militeze activ pentru educarea tineretului în spiritul concepţiei despre lume şi societate care stă la baza politicii partidului nostru. Învăţămîntul nostru este un valoros instrument de educare în mişcările societăţii socialiste, şi, în consecinţă, trebuie să promoveze, prin întreaga sa activitate, concepţia noastră, ideologia noastră.

Aşa cum am mai subliniat şi cu alte prilejuri, coexistenţa pasnică între state nu înseamnă de fel coexistenţă şi cu concepţiile burghezei, nu înseamnă renunţarea la lupta ideologică pentru promovarea materialismului dialectic şi istoric, ci, dimpotrivă, impune intensificarea eforturilor pentru triumful marxism-leninismului, al filozofiei noastre. Promovarea largă a ideologiei noastre este o sarcină a tuturor conducătorilor instituţiilor de învăţămînt, a tuturor celor care lucrează în acest sector — pînă la profesorul universitar, la rector, la ministrul Învăţămîntului. Analizarea rezultatelor activităţii acestor cadre trebuie judecată în contextul rezultatelor generale obţinute în ridicarea nivelului ştiinţific şi tehnic al învăţămîntului, în promovarea concepţiei noastre materialist-dialectice, în formarea şi educarea generaţiei noi şi situarea ei pe poziţii active de luptă împotriva a tot ceea ce este învechit şi servete forţelor reacţionare, imperialiste. Tot ceea ce am înfăptuit în aceşti ani de construcţie socialistă s-a realizat sub conducerea partidului nostru marxist, care are la bază concepţia revoluţionară despre lume; am invins tocmai pentru că în întreaga noastră politică, în întreaga noastră activitate ne-am condus şi ne conducem după această ideologie. Promovarea cu consecvenţă a acestei concepţii constituie, în continuare, garanţia victoriei noastre în lupta pentru construcţia socialismului şi comunismului!

Nu putem şi nu trebuie să acceptăm nici un fel de concesie, sub nici o formă, faţă de confuzii sau concepţii străine idealurilor noastre. Mă refer la concesiile de ordin ideologic. Partidul nostru nu adminte sub nici o formă măsurile administrative în lupta ideologică; combătînd abuzurile şi diferitele practici străine care au avut loc în trecut, partidul nostru nu slăbeşte, ci, dimpotrivă, sporeşte preocuparea pentru lupta ideologică; va trebui să milităm neîncetat, cu toată stăruinţa, pentru promovarea

concepţiei noastre despre lume şi viaţă.

Desigur, noi acordăm o mare atenţie tradiţiilor progresiste minunate pe care le-a acumulat de-a lungul istoriei sale poporul român. Dar, preocupîndu-ne de cultivarea respectului şi dragostei pentru aceste tradiţii, valorificîndu-le, prelînd de la ele tot ceea ce este bun şi serveste mersului nostru înainte, nu trebuie să uităm nici un moment că în trecut au existat în ţara noastră — şi nici nu putem să nu existe — şi concepţii retrădate, reacţionare, care au servit claselor asupritoare. Faţă de toate acestea trebuie să luăm poziţie hotărîtă. Fireşte, chiar şi în cazul unor personalităţi progresiste din trecut trebuie să acţionăm cu discernămint, să analizăm bine ce prelîm — pentru că nu putem să luăm totul în bloc. Să avem în vedere că aceste personalităţi au avut şi limite — şi nici nu se putea altfel — generate de dezvoltarea socială, de epoca în care au trăit, de nivelul de cultură ş.a.m.d. Trebuie să prelîm ce e valoros, progresiv în activitatea acestor personalităţi, dar să avem şi o atitudine critică faţă de ceea ce este greşit în creaţia lor. Nu înseamnă, prin aceasta, că negăm sau că lovim în cineva. Noi procedăm în felul acesta, chiar faţă de activişti de partid, faţă de cadrele de partid; cînd greşesc — criticăm — şi asta nu înseamnă că le lovim; ce au făcut bine remarcăm, subliniem. Înseamnă oare că dacă prelîm ceea ce a fost bun, valoros în poeziiile lui Goga, trebuie să uităm că acesta totuşi, într-o serie de scrieri, în politică, s-a situat pe poziţii reacţionare, retrădate? Desigur că trebuie să criticăm această latură a activităţii sale.

Noi nu trebuie să uităm că a existat în România o îndelungată activitate fascistă, că legionarii — aceeaşi bandă de asasinii — au exercitat o influenţă nefastă, au promovat concepţiile lor retrădate, şovine şi reacţionare, dăunînd grav intereselor poporului nostru.

Doresc să subliniez, în continuare, răspunderea mare pe care o are presa noastră — ziarele, revistele literare şi celelalte publicaţii — în legătură cu aceste probleme. Este o îndatorire fundamentală a presei să nu admită în paginile ei nici un fel de concepţii străine, de materiale confuze, indiferent sub ce formă s-ar manifesta. Trebuie să criticăm pe acei comunişti care lucrează în aceste sectoare şi care dovedesc pasivitate, neatenţie sau lipsă de combativitate în această privinţă. Asemenea stări de lucruri se mai întîlnesc — aşa cum a spus aici tovarăşii Tudor Ionescu — şi la radio şi televiziune, în cinematografie şi în alte sectoare ale culturii.

Dacă vorbim de educarea comunistă a tineretului, trebuie spus că învăţămîntul oferă în acest domeniu un complex întreg de mijloace menite să contribuie la formarea concepţiei despre lume şi viaţă a tineretului. Trebuie să învăţăm să folosim cît mai bine aceste mijloace! Dezbătînd problema perfecţionării învăţămîntului trebuie să acordăm o atenţie mai mare — atît în studiul cît şi în lege — activităţii practice de educare, mai ales în domeniile care au o importanţă hotărîtoare pentru progresul societăţii. Este necesar să luăm măsuri pentru a îmbunătăţi activitatea organizaţiilor de partid şi de U.T.C. din cadrul învăţămîntului, să sporim rolul şi contribuţia acestora la buna desfăşurare a întregului proces de învăţămînt, la ridicarea nivelului ideologic al studenţilor, la intensificarea muncii de educare a tineretului din şcoli şi universităţi, în spiritul înaltei idealuri ale societăţii noastre.

Consider că, la rîndul lor, comitetele judeţene de partid şi comitetele municipale şi oraşeneşti au, ca una din sarcinile principale şi permanente, îndatorirea de a se preocupa în mod sustinut de buna desfăşurare a învăţămîntului, de îndrumarea întregii munci de educare şi instruire din şcoli şi facultăţi. Numai aşa atît studenţii, cît şi profesorii lor, îşi vor putea îndeplini cum se cuvine sarcinile ce le revin.

Aceasta au fost, tovarăşi, oteva lucruri pe care eu am ţinut să le subliniez în faţa plenarei Comitetului Central, considerînd că ele au o importanţă deosebită pentru progresul învăţămîntului nostru superior şi, în general, al întregului învăţămînt din România.

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE NECULA

Măsurile privind perfecționarea învățământului de toate gradele se înscriu în contextul general al programului de dezvoltare a societății noastre, elaborat de Congresul al IX-lea, dezvoltat și concretizat prin hotărârile Conferinței Naționale a Partidului.

În județul Ilfov, ca și în întreaga țară, studiul privind dezvoltarea învățământului a fost primit cu un interes deosebit de către oamenii muncii, care au dat o înaltă apreciere metodelor democratice folosite de conducerea partidului și statului de a pune în discuție măsurile cele mai importante probleme privind dezvoltarea patriei, de a se săfătuți cu poporul asupra soluțiilor care trebuie adoptate. Releved că numeroase propuneri, sugestii și observatii trimise organelor de partid și de stat, presei centrale și locale reflectă interesul față de problemele dezvoltării învățământului, vorbitorul a subliniat importanța generalizării învățământului de 10 ani, a cuprinderii în școli a copiilor de la vârsta de 6 ani, precum și accentuarea caracterului aplicativ al învățământului în clasele a IX-a și a X-a ale școlii generale.

Apredind măsurile în legătură cu îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență, tovarășul Gheorghe Necula a propus ca învățământul seral să fie organizat și pe lângă școlile profesionale și liceele de specialitate, aceasta facilitând ridicarea nivelului de pregătire a muncitorilor și funcționarilor.

O problemă care merită o atenție deosebită este pregătirea tineretului sătesc în diferite meserii necesare activității complexe ce se desfășoară în cooperativile agricole de producție și, în general, în cadrul comunelor. La sate se resimte lipsa unor meseriași ca dulgherii, zidarii, mecanicii, electricienii, croitorii, irizieri etc., deoarece nu au existat preocupări susținute în această direcție și nu s-au reglementat problemele legate de asigurarea corespunzătoare a materialelor necesare din mediul rural. Pe de altă parte, calificarea la locul de muncă prin ucenicie în meserii cu tradiție la sate nu poate fi asigurată, întrucât unitățile cooperatiste nu au dreptul să elibereze acte care să ateste stagiul în producție al ucenicilor. În acest sens a fost subliniat necesitatea ca problema să fie rezolvată corespunzător de Ministerul Învățământului și Ministerul Muncii, iar Ministerul Energiei Electrice să asigure o mai bună repartizare a locurilor pentru școlarii sătești.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ANTON BREITENHOFER

Ca om ce aparține unei generații care nu s-a bucurat de posibilitatea de a studia în anii de tinerete, încerc un sentiment de adâncă bucurie față de orientarea generoasă și de-a dreptul curajoasă a partidului nostru în problemele dezvoltării învățământului. Am folosit cuvîntul „curajoasă” pentru că măsurile preconizate, pe care le aprob, își vor da întregul rod abia în deceniile următoare. Aplicate cu consecvență, aceste măsuri vor influența în mod decisiv nivelul de cultură și gradul de civilizație al întregului nostru popor. Copiii noștri care acum au 10 ani vor împlini, în anul 2000, patruzeci și doi de ani. Ei vor ține atunci în mințile lor pîrgiile vieții economice și sociale. Așa cum vom pregăti această generație, așa va fi ea în anul 2000. Realizarea măsurilor proiectate reprezintă una din inițiativele cele mai pline de sens din toate cele cu care s-a discutat și aprobate în acest domeniu.

Exprimîndu-mi acordul deplin cu extinderea învățământului obligatoriu la 10 ani și începerea școlarizării la 6 ani, vorbitorul a subliniat necesitatea găsirii unor forme adecvate de trecere de la faza preșcolară la cea școlară, de modernizare și raționalizare a conținutului, mijloacelor și metodelor de învățămînt. Vrem să avem un tineret nu numai cult, ci și sănătos, însușit de o concepție optimistă asupra vieții, capabil nu numai să înțeleagă problemele complexe ale dezvoltării noastre sociale, dar să le și rezolve.

În ce privește pregătirea muncitorilor, vorbitorul a arătat că, potrivit orientării date de documentul supus Plenarei, ucenicia va trebui să devină una din principalele căi de pregătire a muncitorilor calificați. Aceasta reprezintă nu numai o modalitate cuprinzătoare și economică, ci și cea mai bună pentru a forma muncitorii calificați. Cei mai buni meseriași pe care îi avem astăzi în întreprinderi au fost ucenici. Ei și-au însușit de la muncitorii mai bătrîni nu numai cunoștințe profesionale, dar și conștiință de clasă. Ucenicia permite să familiarizăm pe tineri cu locul de muncă, să-l de-

lim profesională ce-i aparțin, întrucît în unitățile agricole socialiste nu sînt condiții pentru a crește cadre calificate de electricieni. S-a făcut, de asemenea, propunerea să se stabilească un sistem de contracte care să oblige pe tinerii trimiși de unitățile agricole la școli profesionale și tehnice să se înapoieze, după absolvire, în unitățile respective.

Abordînd în continuare unele probleme ale învățământului superior, vorbitorul s-a referit la necesitatea de a se stabili cifrele de școlarizare pe specialități în funcție de nevoile reale ale fiecărui județ, evitîndu-se astfel repartizarea unui număr prea mare de absolvenți cu specialități în care cerințele erau limitate și prea mic cu specialități în care nevoile erau mult mai mari.

În vederea îmbunătățirii pregătirii viitorilor specialiști sînt deosebit de utile propunerile privind justa proporționare a raporturilor între prelegeri și lucrări practice, precum și cele referitoare la o mai bună așezare a practicii în planul de învățămînt și la îmbunătățirea conținutului ei.

De asemenea, vorbitorul a arătat că învățământul superior fără frecvență solicită un sprijin mai substanțial decît cel preconizat în studiul de față, impunînd măsuri de natură să pună pe studenții care urmează acest învățămînt în condiții de egalitate cu ceilalți studenți nu numai în ce privește cerințele, ci și în ce privește îndrumarea.

Este foarte judicioasă — a spus vorbitorul — măsura privind reînființarea învățământului pentru formarea de subingineri. Considerăm că o asemenea formă ar putea fi utilizată și pentru pregătirea de specialiști de nivel intermediar în domeniul economic, cu atât mai mult cu cît este evidentă cerința unui număr sporit de cadre economice. Totodată, trebuie îmbunătățită pregătirea economică a absolvenților din învățămîntul superior tehnic și agricol.

Exprimîndu-și acordul cu privire la măsurile preconizate în studiu referitoare la asigurarea învățămîntului cu cadre, vorbitorul a subliniat necesitatea adoptării unor soluții mai eficiente pentru încadrarea posturilor vacante. În vederea îmbunătățirii bazei materiale a învățămîntului a propus revizuirea actualelor proiecte de școli, țînd seama de cerințele învățămîntului modern și sistematizarea localităților rurale, intensificarea construcțiilor de internate pentru elevii proveniți din mediul sătesc.

În proiectul studiului privind dezvoltarea învățămîntului se vorbește surprinzător de puțin despre fluxul în mod decisiv nivelul de cultură și gradul de civilizație al întregului nostru popor. Copiii noștri care acum au 10 ani vor împlini, în anul 2000, patruzeci și doi de ani. Ei vor ține atunci în mințile lor pîrgiile vieții economice și sociale. Așa cum vom pregăti această generație, așa va fi ea în anul 2000. Realizarea măsurilor proiectate reprezintă una din inițiativele cele mai pline de sens din toate cele cu care s-a discutat și aprobate în acest domeniu.

Exprimîndu-și acordul deplin cu extinderea învățământului obligatoriu la 10 ani și începerea școlarizării la 6 ani, vorbitorul a subliniat necesitatea găsirii unor forme adecvate de trecere de la faza preșcolară la cea școlară, de modernizare și raționalizare a conținutului, mijloacelor și metodelor de învățămînt. Vrem să avem un tineret nu numai cult, ci și sănătos, însușit de o concepție optimistă asupra vieții, capabil nu numai să înțeleagă problemele complexe ale dezvoltării noastre sociale, dar să le și rezolve.

În ce privește pregătirea muncitorilor, vorbitorul a arătat că, potrivit orientării date de documentul supus Plenarei, ucenicia va trebui să devină una din principalele căi de pregătire a muncitorilor calificați. Aceasta reprezintă nu numai o modalitate cuprinzătoare și economică, ci și cea mai bună pentru a forma muncitorii calificați. Cei mai buni meseriași pe care îi avem astăzi în întreprinderi au fost ucenici. Ei și-au însușit de la muncitorii mai bătrîni nu numai cunoștințe profesionale, dar și conștiință de clasă. Ucenicia permite să familiarizăm pe tineri cu locul de muncă, să-l de-

marcînd succesele, materialul supus deliberării noastre nu eludează suma de neajunsuri pricinuite de greșita de principii pedagogice impuse corpului nostru intelectual în 1948 și respinsă treptat de acesta în ultimii 20 de ani de experiență și măsuri de perpetuă ameliorare pe care le cunoaștem. Dintre principiile de bază ale studiului aș vrea să relievez două, și anume: asigurarea eficienței sociale a învățămîntului și reflectarea concepțiilor umanismului nostru socialist, al aplicării sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea, pornind de la conștiința și înălțimea culturii generale contemporane.

Apelul adresat școlii și universității, ca principali factori de educație multilaterală a tineretului, deci a societății înaintate de mine, reprezintă soluția optimă, conformă cu noua misiune a școlii în România socialistă; în același timp, învestirea învățămîntului public obligatoriu cu sarcina dezvoltării personalității fiecăruia dintre membrii viitoarei societăți mi se pare o măsură revoluționară.

Faptul că învățămîntul figurează în fruntea ordinii de zi a plenarei Comitetului Central nu ne poate apărea numai ca o simplă și firească aplicare a democratismului într-o zonă a construcției socialiste, dar și ca o serioasă considerare a unui aspect fundamental al civilizației românești, ca unul dintre cele momente ale creșterii istorice a României, la pregătirea și făurirea căreia conducerea de partid ne-a deprins să luăm parte activă. Declarîndu-mă de acord cu ansamblul materialului, aș vrea să insist asupra citorva paragrafe.

În paragraful privitor la liceele de cultură generală se prevăd două secții științifice și două umaniste. Vorbitorul a arătat că elevii care se vor pregăti pentru științele filologice și pentru o carieră umanistică în general nu se vor putea lipsi nici de literatura modernă și nici de cea clasică, de care e desigur regretabil că o generație întreagă a putut fi lipsită.

Materialul acordă o vădită importanță metodelor audiovizuale ca

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIHAIL ROȘIANU

— a spus vorbitorul — este aceea a muncii educative. Partidul nostru a adus îmbunătățiri în această privință prin hotărârile primite în rîndul tineretului. Rolul principal îl are însă procesul de învățămînt. Fără ridicarea valorii educative a acestui proces nu e posibil să avem îndeplinit obiectivul esențial al dezvoltării omului.

Problema nr. 1 a școlii este, deci, problema învățămîntului, problema profesorului. Făcînd o seamă de considerații și propuneri cu privire la organizarea învățămîntului în universități, institute și licee pedagogice, referindu-se apoi la unele probleme ale practicii pedagogice, vorbitorul a arătat: — practica pedagogică nu trebuie să se facă în orice școală, ci în școlile de aplicatie, potrivit unei experiențe pozitive dobîndite în organizarea ei în trecut, atât la școlile normale cît și la universități.

Vorbitorul a insistat apoi asupra necesității perfecționării continue a cadrelor didactice, fiind de acord cu sistemul propus în studiu și făcînd unele sugestii în această privință. Totodată, a apreciat propunerea din studiu de a se recunoaște sau echivala examenelor de capacitate pentru profesori și gradele obținute în trecut de către învățătorii, precum și prevederile privitoare la îmbunătățirea sistemului de numire, promovare și transferare a cadrelor, elaborîndu-se în acest scop un Statut al cadrelor didactice.

Considerînd ca o latură valoroasă a măsurilor privind dezvoltarea învățămîntului, prevederile referitoare la asigurarea unor condiții meru mai bune de muncă și viață cadrelor didactice, vorbitorul a spus în încheiere: Este bine că realizăm în etapa actuală un pas înainte în această privință. Aș dori să amintesc cuvintele spuse de Lenin după cucerirea puterii, că învățătorii și pedagogii vor avea în societatea socialistă o situație pe care n-au avut-o și nu o puteau avea în nici o altă societate. Măsurile de perfecționare a învățămîntului înseamnă un salt în dezvoltarea învățămîntului nostru românesc cu urmări pozitive și în celelalte sectoare ale vieții societății noastre.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIRON NICOLESCU

De la început mă declar de acord cu structura propusă în studiu care corespunde concepției noastre socialiste despre învățămînt. Ideea de a decretă obligativitatea învățămîntului pînă în clasa a zecea este o idee excelentă din mai multe puncte de vedere. În studiu se dau două motivații: înfi, creșterea nivelului de cultură generală; al doilea, raționarea cu anumite dispoziții din Codul Muncii Personal, eu văd în această prelungire mai degrabă un act de mare înțelepciune și de prevedere, căci trebuie să avem în minte necontenit faptul că revoluția tehnico-științifică a zilelor noastre a început deja să aducă și va aduce necontenit și în ritm accelerat modificări profunde în structura vieții noastre economice, administrative și chiar a vieții de toate zilele.

Formă utilă și necesară în dezvoltarea învățămîntului. Problema înformării audiovizuale, ridicată și dezbătută pe larg în ultima vreme în mai multe țări și de către forurile internaționale cele mai febrile: Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură, Biroul Internațional al Educației, de federațiile și asociațiile internaționale de film și radioteleviziune este la ordinea zilei. Ar fi util ca în scurt timp să se elaboreze o anexă dedicată special acestor probleme, eventual un studiu special care să contribuie mai cuprinzător la abordarea chestiunii în toată complexitatea ei, fiindcă există primejdia de a încerca să o luăm de la început, pe o cale, pe care, între timp, s-a ajuns departe și s-au înălțat deja, ori sînt pe cale de a fi înălțurate, erorile începutului.

În legătură cu învățămîntul superior, vorbitorul a susținut măsurile preconizate în studiu privind îmbunătățirea predării științelor sociale, arătînd că de mai mulți ani materialul și sistemul lor de predare s-au dovedit defectuoase și tot mai neinteresante, față de viața reală a ideilor, față de progresele teoretice dobîndite prin noile documente și materiale de partid, prin opera filozofilor contemporani, români și străini. A fost, de asemenea, de acord cu noile propuneri din studiu privind învățămîntul superior artistic: reconsiderarea duratei de școlarizare și elaborarea unor măsuri de îmbunătățire a acestui învățămînt, menționînd însă necesitatea ca, în prealabil, să se reanalizeze structura organizatorică a instituțiilor de cultură și utilizarea, de către acestea, a cadrelor cu studii superioare artistice.

Mă declar de acord — a spus în concluzie vorbitorul — cu studiul prezentat plenarei spre dezbateră și îmi exprim convingerea că noua lege a învățămîntului de cultură la atingerea studiului de civilizate și a nivelului intelectual spre care societatea noastră se îndreaptă sub conducerea competentă și consecventă a Partidului Comunist Român.

mintirea scumpă a citorva profesori, care nu s-au mulțumit să ne învețe carte, ci ne-au și educat, ne-au învățat să fim oameni. Fondul de cultură generală îl avem solid încastrat în noi din anii de școală, dar în afară de aceste considerații, să spunem personale, pentru fiecare, nu trebuie să uităm că în anii dinainte ai războiului, numeroase licee din Capitală s-au mîndrit cu profesori care au fost nu numai faza învățămîntului, dar au fost și creatori de cultură sau chiar numai sprijinitori de cultură.

Și acum problema elevilor. Problema elevilor, ca de altfel și a studenților, este strîns legată după mine de problema conținutului învățămîntului. O dată cu scăderea vitezei de școlarizare la 6 ani, scăderea pe care eu o aprob dat fiind însăși viața noastră de astăzi, va trebui să avem grijă totuși ca programul pentru clasa I, cel puțin, să fie foarte ușor, eventual chiar o-rular redus, și acest program să fie tratat prin metode pedagogice speciale. Nu trebuie uitat că de modul în care va reacționa elevul la contactul cu școala poate depinde toată viața sa ulterioară. De aici rezultă o mare răspundere pentru corpul didactic, pentru Ministerul Învățămîntului.

Referindu-se la programele de învățămînt, la volumul de cunoștințe pe care acestea îl cuprind, vorbitorul a subliniat că atunci

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI KIRALY CAROL

Progresul rapid al construcției socialiste, înfăptuirea programului elaborat de partid pentru dezvoltarea economiei, științei și culturii naționale sporesc continuu cerințele față de pregătirea și formarea tinerii generații. Viitorii constructori ai socialismului și comunismului trebuie să fie oameni cu lîți și bine pregătiți profesional, pătrunși de o înaltă conștiință patriotică, cetățenească, oameni cu o atitudine înaltă față de munca și de îndatoririle sociale, animați de o dragoste nemărginită față de poporul și partidul nostru.

Și în județul Covasna, studiul elaborat și pus în discuție a avut un larg răsunet în rîndurile oamenilor muncii și, în mod deosebit, în rîndurile cadrelor didactice.

Comitetul județean de partid a organizat o constatare cu cele mai bune cadre didactice din județ, pentru a cunoaște mai bine părerile în legătură cu acest studiu, cu propunerile de introducere a învățămîntului de la 6 ani și generalizarea învățămîntului de 10 ani, a altor probleme privitoare la dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. În mod unanim, cadrele didactice cu care s-a discutat și-au exprimat deplin acord și au vederile studiului, fiind încredințate de eficacitatea măsurilor preconizate.

Propunerea cuprinsă în studiu, ca această școlarizare să se facă cu avizul medicului și cu consimțămîntul părinților, este justă. Justețea acestei propuneri este demonstrată și de cazul pozitiv pe care l-a avut în rîndul părinților. Este necesar ca să se înființeze clase cu elevi de 6 ani chiar și acolo unde numărul acestora este sub prevederile instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului, așa cum este situația în comunele Arcus, Baraolt, Coseni, Sita-Buzului, Sînzieni și altele din județul nostru.

Vorbitorul a arătat că numeroși profesori și-au exprimat opinia că este necesar ca pentru asigurarea cuprinderii tuturor copiilor patriei în școlă să se prevadă — pe lângă măsurile educative — și o seamă de măsuri cu caracter administrativ.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIU DOBRESCU

Preconizînd măsuri pentru dezvoltarea învățămîntului, partidul nostru a cuprins într-o tratare unitară întregul sistem al instrucției și educației, școala apărînd astfel ca un proces organic de formare a omului societății noastre. Sînt complet de acord cu măsura

cînd ne fixăm o structură de învățămînt nouă trebuie să ne întrebăm ce vrem să facem din copiii noștri: mașini, în interiorul cărora înșăși gîndirea să fie automatizată, sau conducători și, eventual, creatori de mașini. Întrebarea nu este pur retorică, pentru că în primul caz este justificată orice încercare a programului, bineînțeles în limitele rezistenței fizice, fiziologice a elevului. În cazul al doilea, elevul sau studentul, în tot cazul viitorul conducător sau chiar creator de mașini, trebuie nu numai instruit dar, mai ales, învățat să gîndească. Or, mi se pare că o mersă studentului timp suficient să gîndească singur, în tot cazul să gîndească dincolo de frontierele cursului audiat.

O scuturare a conținutului programelor de toate amănuntele nesemnificative sau de considerații istorice, importante, însă, îndoială, dar al căror loc este la cursul de istorie a științei, o punere în evidență viguroasă a liniilor principale ale dezvoltării științei respective cu scopul de a ajunge în timp util și cît mai repede, și fără epuizarea forțelor, la nivelul actual de cercetare, constituie după părerea mea imperativul numărul unu al unei restructurări a învățămîntului. Sînt bucuros să constat că această problemă a stat în atenția autorilor studiului.

În acest sens, profesorii au propus ca inspectoratele școlare, consiliile populare să fie investite cu dreptul de a sprijini, în funcție de situațiile concrete, pe părinții care au nevoie de ajutor și, totodată, să poată aplica sancțiuni acolo unde va fi cazul.

Referindu-se la perfecționarea cadrelor didactice, tovarășul Kiraly Carol a spus: În județul nostru avem o situație relativ bună privind calificarea cadrelor didactice: Marea lor majoritate au studii necesare. Astfel, din 969 cadre didactice pentru clasele V—XI, numai 28 nu au calificarea necesară, iar 290 au numai calificarea de institutori; la clasele I—IV, din 534 institutori, 508 au studii necesare, iar dintre 278 educatoarele, 256 îndeplinesc condițiile de studii prevăzute. Asa dori însă să ridice problema perfecționării cadrelor didactice prin cursurile care se organizează anual. În organizarea acestor cursuri există încă formalism și lipsă de exigență, gradele didactice acordîndu-se adesea fără o verificare temeinică a cunoștințelor.

În vederea îmbunătățirii formelor de perfecționare profesională a cadrelor didactice, vorbitorul a propus să se revadă cu atenție sistemul de desfășurare a examenelor, urmîndu-se o cît mai exactă apreciere a cunoștințelor, măsura în care cadrele didactice sînt informate asupra noutăților din domeniul specialității lor. Totodată, la acordarea gradelor didactice să se aibă mai mult în vedere rezultatele pe care profesorii și învățătorii le obțin în procesul de învățămînt, calitățile pedagogice ale acestora.

Pentru sporirea prestigiului pedagogilor, a eficienței educative a muncii lor, vorbitorul a propus ca, în viitor, în măsura posibilităților, funcția de pedagog să fie îndeplinită de profesori care să aibă un anumit număr de ore la catedră, iar la internatele școlilor de 10 ani, de învățători cu o bună pregătire.

În încheiere, vorbitorul a făcut propuneri cu privire la dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului.

ne ridică „la cele mai înalte învățături”.

Consider că totul întemeiată ideea din studiu privitoare la încadrarea în școala generală a copiilor în vîrstă de 6 ani, fiind întru totul cu prisosință condițiile necesare. Este binevenită completarea făcută în studiu ca pentru elevii de 6 ani ai clasei I să se elaboreze programe speciale, la care să adăugăm ca prin aceste programe să se asigure continuarea — cel puțin pentru elevii lui ale anului, a unor activități proprii învățămîntului preșcolar.

Dacă în prezent în condițiile încheierii școlii la vîrstă de 7 ani se practica sistemul dispensei de vîrstă — mergînd pînă la 5—6 luni, consider că în noua situație să se excludă cu desăvîrșire intrarea în învățămînt a copiilor care n-au împlinit 6 ani pînă la data deschiderii anului școlar.

Tot cu privire la durata și structura învățămîntului general, găsesc necesar să se examineze posibilitatea ca elevii să-și poată continua studiile în școli profesionale după absolvirea clasei a VIII-a și după absolvirea clasei a X-a. Astfel, ei ar intra în producție abia la vîrstă de 18 ani, iar cei care pentru diferite motive sînt nevoiți să repete un an sau doi de școală generală — la 19—20 de ani.

Cu ocazia restructurării și îmbunătățirii programelor de învățămînt pentru școlile profesionale, sînt de părere să se examineze posibilitatea pregătirii unor muncitori cu un profil mai larg, spre a se evita neajunsurile care decurg în prezent dintr-o specializare prea îngustă și folosirea nerățională a forței de muncă, schimbarea pe parcurs a profilului inițial etc. Spre exemplificare notez că pentru meseria de tîmplar există în prezent 4 specialități: tîmplar de mobilă, tîmplar de binală, parchetar și dulgher.

În continuare, vorbitorul a spus: În procesul aplicării măsurilor preconizate, este necesar să se manifeste sollicitudine față de județele deficiente sub raportul acoperirii cu cadre didactice calificate. Întrucît o parte din măsurile preconizate urmează a fi aplicate imediat, iar rezolvarea integrală a problemei cadrelor didactice cere 4—5 ani, consider necesară examinarea și găsirea unor soluții cu caracter tranzitoriu.

La cele cîteva considerente de ordin general doresc să adaug unele probleme care ne frîmîntă în legătură cu dezvoltarea școlii județului nostru. Deși populația școlară a crescut foarte mult, un număr mare de tineri nu pot depăși școala generală. Principala cauză o constituie imperfecțiunile rețelei școlilor post-generale. Astfel, școlile profesionale din județul Iași pregătesc în prezent numai aproximativ 1 000 de muncitori calificați pe an. În aceste condiții nu acoperim nici pierderile naturale, nemaiavînd din creșterea numărului de muncitori, cerută de dezvoltarea intensă în ultimii ani a industriei și, în general, a economiei județului.

După ce a arătat că datorită unui sistem imobilist, greoi, cadrelor universitare urcă foarte anevoios pe scara ierarhiei didactice și a cerut ca această problemă să fie examinată de organele de partid și de stat împreună cu Ministerul Învățămîntului, vorbitorul s-a referit la lipsurile existente în domeniul acoperirii cu cursuri și manuale, propunînd înființarea la Iași a unui editurii didactice.

Ridicarea pe o treaptă calitativă superioară a instruirii și educării tineretului din patria noastră pune sarcini deosebite în fața organelor și organizațiilor de partid. Pentru o mai bună coordonare a activității organizațiilor de partid, în unele municipii ce grupează un număr mai mare de școli, cum ar fi Iașiul, s-ar simți utilitatea înființării unui comitet de partid pentru sectorul învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic. În sprijinul acestei propuneri pledează și experiența pozitivă dobîndită la Iași în 10 ani de existență de comitetul de partid pe centrul universitar.

Adoptarea și apoi aplicarea măsurilor pe care le examinăm astăzi vor face ca școala — principal factor de cultură și civilizație, cum o caracterizează tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al partidului, să intre mai bine în rosturile sale, să contribuie într-o măsură tot mai mare la formarea pe pămîntul românesc a virtuților proprii omului civilizației comuniste.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIHAI TELESCU

prevăzute în legătură cu extinderea uceniciei, în condițiile stabilirii unor obligații contractuale precise, vor duce la înălțarea lor.

O altă problemă care merită mai multă atenție este cea a școlilor agricole. Un număr important de absolvenți nu sînt repartizați în producție în domeniile pentru care s-au pregătit și muncesc în alte sectoare.

Cauzele acestei situații rezidă în necorelarea planurilor de școlarizare cu nevoile agriculturii, în deficiențele conținutului materiale a absolvenților repartizați în cooperativile agricole de producție.

Tov. M. Telescu a făcut apoi o serie de considerații pe marginea măsurilor privind învățămîntul superior, salutînd înființarea școlilor de subingineri și extinderea învățămîntului post-universitar, cerînd, totodată, să se asigure o repartizare judicioasă pe centre universitare a cifrei de școlarizare a acestor forme de învățămînt. După ce a propus să se găsesc o formă de verificare periodică a cunoștințelor cadrelor tehnice și economice cu

(Continuare în pag. a IV-a)

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIHNEA GHEORGHIU

Expunerea de principii și propunerile de reorganizare conținute în studiul privind dezvoltarea învățămîntului de toate gradele au celată de a răspunde în cea mai mare măsură cerințelor educației naționale în etapa actuală și imediat următoare a statului nostru.

Inițiînd și orientînd elaborarea acestui studiu atât de necesar și temeinic, partidul nostru a urmărit încă o dată, cu succes, ideea de continuitate, în condiții noi, a unor tradiții de izbinzi incontestabile ale trecutului istoric al învățămîntului din România. În același timp, re-

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIHAI TELESCU

(Urmare din pag. a III-a)

pregătire superioară, vorbitorul a spus în continuare: Sîntem convinși că lărgirea atribuțiilor institutelor, facultăților și catedrelor în stabilirea planului de învățămînt și a programelor analitice, pe baza stabilității structurii asigurate de Ministerul Învățămîntului, va crea un cadru favorabil afirmării personalității cadrelor universitare, valorificării potențialului lor științific și didactic.

consecvență a cadrelor tinere care se afirmă pe linie didactică, științifică. Aplicarea măsurilor Comitetului Central privind perfecționarea învățămîntului de toate gradele pune în fața tuturor organizațiilor de partid din școlile și facultățile județului Timiș sarcini majore, legate atât de îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, cit și de ridicarea continuă a calificării corpului didactic. Vom milita cu mai multă perseverență pentru a imprima fiecărei organizații de partid din școli și facultăți preocuparea susținută pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului, educarea elevilor și studenților, în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de partid, patrie și popor.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI BRANIȘ LADISLAU

Expresie a înaltei griji a conducerii superioare de partid și de stat pentru ridicarea continuă a nivelului de civilizație și cultură a întregului popor, pentru pregătirea multilaterală, competentă a noilor generații, măsurile preconizate, în lumina hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului, pentru perfecționarea învățămîntului de cultură generală, profesională, tehnic și superior au intrat în activitatea noastră și a celor din județul nostru. Comunități, toți oamenii muncii, români și maghiari din județul Harghita vîd în aceste măsuri un pas important pentru evoluția societății noastre, pentru situarea României socialiste în rîndul țărilor cu un înalt nivel de cultură și civilizație și dau o înaltă apreciere concepției de largă perspectivă ce caracterizează activitatea partidului nostru, a Comitetului său Central.

nualele școlare să dea tineretului un sistem unitar și accesibil care cunoaște despre cultura românească și universală, iar în elaborarea lor să fie utilizate capacitățile creatoare ale celor mai bune cadre didactice. Folosirea limbii materne în școli este o realitate de mult evidentă în patria noastră. Aceasta este o expresie a politicii naționale juste, științifice a partidului și statului nostru, o dovadă a profundului democratism al orînduirii noastre. Așa cum se prevede în studiul privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, o atenție deosebită se va acorda în continuare perfecționării programelor și manualelor pentru școlile în limbile naționalităților conlocuitoare, elaborării unor lucrări metodice care să vină în sprijinul cadrelor didactice din aceste școli. Apreciem aceste prevederi care o înaltă expresie a grijii partidului și statului nostru față de continua îmbunătățire a procesului instructiv-educativ în școlile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare. În același timp, considerăm ca o datorie patriotică să ridicăm în mod permanent nivelul de predare și de însușire a limbii române în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare.

În continuare, vorbitorul a subliniat implicațiile pozitive ale prelungirii duratei învățămîntului de cultură generală obligatoriu pînă la 10 ani, și-a exprimat acordul cu începerea școlarizării la vîrsta de 6 ani, arătînd că această măsură se cere realizată treptat în funcție de condițiile existente. De asemenea, a propus ca în clasele V-X să se pună un accent mult mai mare pe activitatea cercurilor de elevi, ca în ultimele două clase ale școlii de 10 ani să se adopte prevederea de a se stabili discipline de învățămînt legate de industrie, agricultură, contabilitate etc. în funcție de specificul zonelor geografice unde sînt situate aceste școli. În timpul dezbaterii studiilor privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală și învățămîntului profesional și tehnic, mulți profesori de diferite specialități din județul Harghita au formulat observații și propuneri cu privire la conținutul și structura programelor și manualelor școlare. Se cere ca ma-

gestiții cu privire la școlile profesionale și liceele de specialitate, la îmbunătățirea sistemului de reparatură a absolvenților institutelor de programe de învățămînt. El a subliniat necesitatea de a se asigura educarea elevilor în spiritul dragostei și respectului netărmurit față de patrie și popor, față de tradițiile istorice și culturale înaintate ale poporului român, față de marile izbinzi ale partidului, pregătindu-i să devină participanți conștienți, activi la marea operă de construire a societății comuniste în patria noastră, Republica Socialistă Româna.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI CRISTOFOR SIMIONESCU

Ca slujitor al școlii, consider inițiativa conducerii partidului de a perfecționa instrucțiunea publică de toate gradele ca un act de clarviziune politică, ca o nouă expresie a capacității sale de a interveni la timp în zonele în care, prin mersul firesc al lucrurilor, apare o distanță între ceea ce este și ceea ce vremurile cer, între concretețiunile organizatorice aparent stabile ale prezentului și vibrația nouă pe care o trăiește viața țării, sub însăși acțiunea eforturilor noastre de progres.

constatare e tot atât de valabilă și pentru copiii din mediul rural, a căror interferență cu aspectele vieții moderne este mai restrînsă. Din această cauză aș propune ca hotărîrea noastră să prevadă începerea școlarizării de regulă la 6 ani în mediul urban, iar în mediul rural decizia între 6 și 7 ani să fie lăsată în seama părinților sfătuiți de învățători.

Hotărîrile pe care le vom lua ne angajează răspunderea, cu atât mai mult cu cît modificările în organizarea și conținutul școlii au repetat întîrziată. Practica nu ne poate spune de îndată dacă sînt bune sau rele, iar în perioada destul de îndelungată care se scurge pînă la clarificarea efectului lor, suferim de întregi de tineri pot suferi daune, uneori greu de remediat. Cu o asemenea situație ne-am întîlnit, din nefericire, într-o perioadă în care, printr-o neputință eronată a îndelungatei experiențe a școlii românești și a experienței mondiale a școlii, s-au tras în grabă concluzii deficitare din premise juste, ceea ce a afectat negativ, sub anumite aspecte, pregătirea unor detașamente de tineri.

O altă problemă pe care documentul referitor la școala de cultură generală nu o tratează după însemnătatea sa privește valoarea dascălului asupra succesului în construcții și educației. Cu excepția tinerilor deosebit de înzestrați, elevii sînt într-o bună măsură ceea ce sînt profesorii lor. O îmbunătățire a învățămîntului general, oricît de bine concepută ar fi, riscă să rămînă formală dacă nu se iau în același timp măsuri capabile să asigure pe această treaptă a școlii un corp didactic cult și competent. În material e anunțat un statut al cadrelor didactice. Să năvăluim că el va fi bine conceput și va scoate profesorul din situația actuală de inferioritate față de alte cadre cu pregătire similară, permițîndu-i să-și axeze întreaga capacitate creatoare spre mai buna plămădire a tinerii generații.

Deși aparent sînt de analizat trei documente distincte — referitoare respectiv la învățămîntul de cultură generală, la cel profesional și la cel superior — în fapt, trăim momentul instaurării unei noi legislații a școlii românești în întregul ei. Problematika școlii de cultură generală este, fără îndoială, dominantă de propunerea prelungirii duratei la 10 ani, ceea ce ne va situa printre țările fruntase din lume, beneficiare ale unui învățămînt general obligatoriu atât de extensiv. Subscriu, bineînțeles, fără rezerve, la o anumită frîmțare imi produce însă, în primul rînd, problema încheierii școlarizării obligatorii la vîrsta de 6 ani. Copiii din mediul urban au cred, în genere, în condițiile actuale ale țării noastre, nivelul implicat de începerea școlarizării la 6 ani, dar nu cred că această

Referindu-se la contradicția aparentă dintre cerința întemeiată formulată în studiu de a se introduce noi capitole de predare, corespunzătoare progresului științific și cerința de asemenea întemeiată de a nu-l supraîncărcarea pe elevi, vorbitorul a spus: să nu supraîncărcăm elevii cu date și detalii specifice științei unei alte epoci, dar să-i încercăm bine și din plin cu tot ce reprezintă rezultatele esențiale, spiritul și metoda științelor moderne. Păzindu-ne de a supraîncărca elevii, trebuie să ne păstrăm totodată fermi pe poziția că e necesar ca școala să implice o muncă încordată, singura cale de a clădi în sufletul copiilor convingerea că nimic nu se cucerește fără efort. Educația prin muncă, principiu care ar trebui să comande întreaga problematică a formării omului în condiții de muncă și de activitate, pentru a putea fi cu adevărat atrăgătoare și înțelesă de către tinerii desăvîrați activitatea vorbitorului.

pră, de fiecare zi, formează spiritul și caracterul tînarului mai bine și mai temeinic decît numeroase pilde sau expuneri.

Vorbitorul, analizînd în continuare cîteva probleme ale învățămîntului profesional și tehnic, încheie observațiile privitoare la școala preuniversitară cu referire la posibilitatea circulației între diferitele tipuri de școli sau de la o specialitate la alta în interiorul aceleiași tip de școală, arătînd că cerința circulației complică legislația, și ulterior munca organelor școlare, dar subliniînd că un tînar se poate dezvoltă mai lent decît altul, în personalitatea lui pot apărea nebanuite trăsături și aptitudini care erau latente și care pot îndreptă trecerea de la o specialitate la alta. Spre a nu mai reveni asupra acestor probleme mai tirziu se menționează aici că circulația nu numai pe orizontală, ci și pe verticală ar trebui considerată un atribut specific școlii în socialism.

O ultimă observație se referă la cercetarea științifică în învățămîntul superior. Acesta dispune de cel mai puternic detașament de oameni de știință din patria noastră. Potențialul său, pus în valoare, ar îmbogăți tot mai mult patrimoniul creației științifice. Din nefericire, școala superioară, cu puține excepții, nu dispune de mijloacele tehnicii moderne, de utilaje și aparatură și chiar de documentarea de bază spre a produce știința la cota acestui potențial. Sprijinind propunerea de a se crea centre de cercetare pe linia unor cadre universitare și constatînd că o unitate de cercetare cu mai puțin de 15-20 de forțe științifice și fără mijloace de bază nu este economică, nu se va afirma decît printr-o producție modestă, vorbitorul a subliniat că potențialul științific al învățămîntului superior poate fi pus în valoare numai acordîndu-se un sprijin substanțial în forțe și mijloace de cercetare.

Pînă acum, a spus în încheiere tov. Cristofor Simionescu, Ministerul Învățămîntului a practicat dese schimbări în toate compartimentele școlii. Faptul că partidul a lăsat aproape doi ani pentru pregătirea rezervei învățămîntului, pentru discutarea tuturor articulațiilor lui ne va duce, cred, la o legislație nu imuabilă, ceea ce ar fi nedialectic, dar, oricum, la una suficient de stabilă, pentru ca un tînar să știe ce i se cere și ce are de făcut mîcar pentru o perioadă de cîteva ani și pentru ca învățămîntul să se poată dezvolta fără convulsii inutile, în liniștea necesară forțelor progresive.

În linia necesară forțelor progresive, școala superioară, cu puține excepții, nu dispune de mijloacele tehnicii moderne, de utilaje și aparatură și chiar de documentarea de bază spre a produce știința la cota acestui potențial. Sprijinind propunerea de a se crea centre de cercetare pe linia unor cadre universitare și constatînd că o unitate de cercetare cu mai puțin de 15-20 de forțe științifice și fără mijloace de bază nu este economică, nu se va afirma decît printr-o producție modestă, vorbitorul a subliniat că potențialul științific al învățămîntului superior poate fi pus în valoare numai acordîndu-se un sprijin substanțial în forțe și mijloace de cercetare.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE VASILICHI

Consider că, în general, materialul este bine întocmit și el scote în evidență atât părțile bune ale învățămîntului actual din țara noastră, cit și lipsurile sale, și schițează un vast și cuprinzător program pentru viitor, atât în ce privește rolul corpului didactic, cit și în problema manualelor școlare, educația elevilor, practica de producție și altele.

3 ani și devine, să spunem, strungar sau tînicigiu, sau croitor și în trece cel care tot la 14 ani merge la liceul industrial și devine tot croitor, strungar, cîmar ș.a.m.d. Ce vor face acești oameni în producție? Toată lumea știe că în producție ei va fi plătîți în funcție de rezultatele muncii sale și nu de nivelul de cultură pe care îl are. De aceea, părerea mea este că trebuie mai bine definit rolul și locul acestor absolvenți ai liceelor industriale ca într-adevăr să nu ne pomenim că o serie de oameni nu-și găsesc locul în producție. Asta este o problemă care cred că ar trebui să o avem în vedere și să o definim bine, altfel ne vom lovi de greutăți.

Vorbitorul a făcut o serie de observații cu privire la schema de organizare a învățămîntului din țara noastră, introducerea învățămîntului de la vîrsta de 6 ani, precum și prelungirea timpului de școlarizare obligatorie la 10 ani. Organizarea învățămîntului ridică o serie de probleme, a spus tovarășul Gh. Vasilichi, referindu-se pe larg la raportul existent între gradul de dezvoltare a economiei naționale și amploarea învățămîntului.

Vorbitorul a propus crearea unor școli medii tehnice de stomatologie care să rezolve cerințele urgente existente, în special la țară, recrutînd tineri din mediul sătesc absolvenți ai liceului, care vor întoarce mai ușor în locurile natale. Abordînd o serie de aspecte legate de învățămîntul artistic, vorbitorul a remarcat că spre deosebire de alte ramuri ale învățămîntului, această ramură nu este cuprinsă în actuala reglementare. Deși avem 13 licee de artă plastică, cu aproape 1200 de elevi, ei nu sînt repartizați în producție de către școala, și nu există nici mîcar o reglementare a salarizării lor. Am impresia că problema aceasta este oarecum subestimată. După ce a făcut o serie de propuneri privind baza materială a învățămîntului preșcolar, amenajarea grădinițelor pentru copiii mesteșugurilor cooperatori, încheierea cuvîntului, tovarășul Gh. Vasilichi s-a referit la problema exigenței manifestate de corpul didactic în organizarea și desfășurarea examenelor de admitere în licee și învățămîntul superior, astfel încît să se asigure o riguroasă selecție a tinerilor pe diferitele trepte ale învățămîntului.

O altă problemă abordată de vorbitor a fost cea a liceelor industriale, a utilității acestora și a cerut să se precizeze locul pe care absolvenții lor îl vor ocupa în producție. Dacă vorbim de liceele industriale, care trebuie să pregătească muncitori calificați sau cu o înaltă calificare, nu vîd deosebirea între cel care la vîrsta de 14 ani pleacă la școala profesională de

de dezvoltare a economiei naționale și amploarea învățămîntului. Un învățămînt larg și de înalt nivel pretinde să fie asigurat un puternic corp didactic atât sub aspectul numeric, cit și cel al pregătirii pedagogice, precum și o bază tehnică materială: localuri, manuale școlare, laboratoare, ateliere de școală și altele, care să creeze condițiile necesare pentru studiu. În legătură cu toate aceste aspecte, vorbitorul a făcut o serie de comparații, subliniînd necesitatea unor eforturi susținute pentru a face față cerințelor și exigențelor impuse de aplicarea prevederilor cuprinse în studiul supus dezbaterii.

O altă problemă abordată de vorbitor a fost cea a liceelor industriale, a utilității acestora și a cerut să se precizeze locul pe care absolvenții lor îl vor ocupa în producție. Dacă vorbim de liceele industriale, care trebuie să pregătească muncitori calificați sau cu o înaltă calificare, nu vîd deosebirea între cel care la vîrsta de 14 ani pleacă la școala profesională de

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ION ȘIRBU

Exprimînd convingerea că finalizarea măsurilor privind învățămîntul va avea și în județul Buzău urmări pozitive, vorbitorul a spus: Date fiind cerințele crescute de cadre cu pregătire medie și superioară și existența condițiilor optime pentru organizarea învățămîntului corespunzător dezvoltării economiei județului, doresc să subliniez că tradițiile învățămîntului de aici pot fi continuate și dezvoltate pe un plan superior. Pentru aceasta ne propunem ca în orașul și județul Buzău, solicitînd pe această cale și sprijinul organelor centrale, să înființăm noi licee de specialitate și școli profesionale. De asemenea, propunem să se analizeze posibilitatea înființării unui institut superior pedagogic, avînd în vedere că în orașul Buzău există condițiile materiale necesare, precum și faptul că din acest oraș s-au ridicat multe cadre didactice universitare de prestigiu, care ar putea sprijini activ și direct realizarea acestei acțiuni.

Ca și alți vorbitori, doresc să relev legătura organică dintre măsurile preconizate în vederea dezvoltării învățămîntului de toate gradele și ansamblul de hotărîri adoptate după Congresul al IX-lea de conducere pe linia rezultate obținute la învățatură, ca un criteriu suplimentar, apropierea absolventului de domiciliul său stabil. Poate ar trebui să se precizeze mai exact ce trebuie înțeles prin apropierea tînarului de domiciliul stabil.

De asemenea, susțin propunerile care se referă la înființarea unei perioade de stagii și răspunderea materială a absolvenților care nu se prezintă la posturile unde au fost repartizați. Aceste măsuri vor duce, fără îndoială, la înlăturarea fluctuației de cadre, la asigurarea stabilității acestora. Considerăm că pe această linie și pe plan local se poate aduce o contribuție mai mare, mai ales în privința pregătirii tehnice a tînarilor din zonele deficitare, astfel ca aceștia să facă față criteriilor de selecționare și să reușească la examenele de admitere.

După ce, în continuare, a prezentat unele probleme ale învățămîntului special și de ocrotire a copiilor minori, făcînd propuneri de adaptare a acestor școli la condițiile specifice pentru a asigura integrarea elevilor în viața socială, vorbitorul a adus o seamă de argumente, izvorite din perspectivele de dezvoltare a județului, pentru lărgirea rețelei de învățămînt destinate pregătirii unor cadre de pomolucitori și viticultori, înființării în unele comune mai dezvoltate unor asemenea școli, profilării unor școli sau licee în funcție de cerințele concrete ale județului.

Exprimînd convingerea că finalizarea măsurilor privind învățămîntul va avea și în județul Buzău urmări pozitive, vorbitorul a spus: Date fiind cerințele crescute de cadre cu pregătire medie și superioară și existența condițiilor optime pentru organizarea învățămîntului corespunzător dezvoltării economiei județului, doresc să subliniez că tradițiile învățămîntului de aici pot fi continuate și dezvoltate pe un plan superior. Pentru aceasta ne propunem ca în orașul și județul Buzău, solicitînd pe această cale și sprijinul organelor centrale, să înființăm noi licee de specialitate și școli profesionale. De asemenea, propunem să se analizeze posibilitatea înființării unui institut superior pedagogic, avînd în vedere că în orașul Buzău există condițiile materiale necesare, precum și faptul că din acest oraș s-au ridicat multe cadre didactice universitare de prestigiu, care ar putea sprijini activ și direct realizarea acestei acțiuni.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI VALTER ROMAN

Consider că studiul cu privire la dezvoltarea învățămîntului, prezentat plenerii spre dezbateri și aprobare, corespunde unor necesități stringente, cerințe de a adapta învățămîntul nostru de toate gradele la noile realități în permanență schimbare accelerată, răspunde marilor probleme puse de desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră, în condițiile desfășurării vieții noastre — pe plan mondial — a revoluției științifice și tehnice contemporane.

foarte pozitiv. Conducerea tuturor politehnicilor din țară, fără nici o excepție, au ajuns la concluzia că trebuie să se predea și filozofia și socialismul științific. În continuare, vorbitorul s-a referit la deficiențele predării științelor sociale. Una dintre aceste deficiențe principale constă în aceea că predarea științelor sociale a devenit, pe alocuri, un fel de simplu instrument de agitație și propagandă; și-au pierdut, în mare parte, caracterul lor științific. Or, este clar că atunci cînd o știință devine apologetică încetează să mai fie știință. Și această stare de lucruri se datorește, firește, slabei calități a cadrelor pe care le mai avem, în special aș spune tocmai la socialismul științific.

În acest context, problema cadrelor, corespunzătoare noilor realități și sarcini, devine una din problemele centrale ale mersului nostru înainte pe cîrările socializării. Vorbitorul s-a referit, în continuare, la problemele legate de predarea științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior. Este evident, a spus el, că astăzi, cînd partidul nostru manifestă o atenție deosebită pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al întregului popor, formarea gândirii social-politice a viitoarelor generații în spiritul marxist-leninist, problema formării concepției lor despre lume și viață, au o deosebită importanță. Societatea noastră socialistă are nevoie, în aceeași măsură, de intelectuali bine pregătiți atât din punct de vedere profesional și al culturii generale, cit și din punctul de vedere politic și ideologic. Or, misiunea de a forma această gândire revine, în primul rînd, catedrelor de științe sociale, și, în mod deosebit, disciplinei de socialism științific.

În ultimul timp s-au luat unele măsuri salutare pentru îndreptarea deficiențelor semnalate, cum este, de exemplu, elaborarea unei noi tematici pe baza căreia se elaborează, în prezent, un nou manual. În ceea ce privește cadrele, trebuie să spunem autocratic, mai avem foarte multe de făcut. Numărul aceluia care, ca să zic așa, au capul în text — în timpul prelegerii — și nu textul în cap este încă prea mare. Or, o prelegere, ca să fie interesantă, trebuie să fie făcută absolut liber și e bine, de asemenea, să aibă loc un dialog viu între profesori și studenți pe problemele abordate și care au și o mare actualitate. Consider, de asemenea, ca necesar ca cei care activează în domeniul științelor sociale să primească un bagaj de informare mult mai bogat decît au primit pînă acum. Se impune organizarea unor cursuri de perfecționare. Ar fi necesar, de asemenea, ca atestarea cadrelor din domeniul științelor sociale să se facă mai operativ, ridicînd în acest fel sentimentul de siguranță la aceste cadre.

Tov. V. Roman s-a referit la tendința, ce se manifestă pe plan mondial, de a se da o atenție mărită studiilor științelor social-politice și umanistice. Acest lucru nu este deloc intîmplător, căci științele sociale joacă astăzi, în dezvoltarea societății noastre socialiste, un rol nu mai mic decît științele naturii și tehnice. Față de ce, a spus vorbitorul, mi s-a părut și mi se pare și acum neadevărat, necorespunzător necesităților României socialiste, sugestia cuprinsă în studiu ca socialismul științific să nu figureze (la institutele de învățămînt superior tehnic) ca disciplină de bază, ci a fost lăsată la „alegere”. Problema, după părerea mea, se pune nu „sau... sau”, ci „și... și”; respectiv, să fie obligatorii atât economia politică cit și filozofia și socialismul științific. Consider, de asemenea, că reducerea sintesei este excesive.

În ceea ce privește denumirea disciplinei, din tot ceea ce mi-e cunoscut din discuții, toată lumea, cadrele respective și mulți din afară, inclusiv subsemnatul, milităm pentru menținerea denumirii de socialism științific. Ceea ce nu înseamnă că noi nu trebuie să includem în acest curs elemente ale științei politice, pentru că este absolut necesar, și noua programă chiar face acest lucru. Pe măsura ce științele se diferențiază — și acest fenomen are loc și în domeniul științelor sociale — se vor putea și vor trebui înființate cursuri speciale și de sociologie, și de științe politice ș.a.m.d. Consider necesar ca și cadrele din domeniul științelor sociale să aibă obligația de a face cercetări științifice.

Doresc să spun că în cursul dezbaterii, care a avut loc la inițiativa conducerii de partid, în ceea ce privește asezarea științelor sociale, s-a înregistrat un fenomen

dezvoltarea învățămîntului există o strînsă legătură. Măsura de prelungire a duratei învățămîntului obligatoriu la 10 ani, pe care sîntem chemați s-o adoptăm azi, este condiționată de împlinirea obiectivei și cred că nu o putem amîna, nu numai cu un cincinal, dar nici măcar cu doi ani. Asemenea împliniri vor cere în viitor să pre-

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI TUDOR IONESCU

Impărtășesc convingerea generală că studiul supus dezbaterii plenerii și care este rodul unei ample munci colective desfășurate timp de aproape doi ani, privește problema dezvoltării învățămîntului sub toate unghiurile și sub toate aspectele. Între dezvoltarea economică, dezvoltarea societății în general și

dezvoltarea învățămîntului există o strînsă legătură. Măsura de prelungire a duratei învățămîntului obligatoriu la 10 ani, pe care sîntem chemați s-o adoptăm azi, este condiționată de împlinirea obiectivei și cred că nu o putem amîna, nu numai cu un cincinal, dar nici măcar cu doi ani. Asemenea împliniri vor cere în viitor să pre-

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI LEONTE RĂUTU

Ca și alți vorbitori, doresc să relev legătura organică dintre măsurile preconizate în vederea dezvoltării învățămîntului de toate gradele și ansamblul de hotărîri adoptate după Congresul al IX-lea de conducere pe linia rezultate obținute la învățatură, ca un criteriu suplimentar, apropierea absolventului de domiciliul său stabil. Poate ar trebui să se precizeze mai exact ce trebuie înțeles prin apropierea tînarului de domiciliul stabil.

În continuare, tovarășul Leonte Răutu s-a referit la problema deosebit de complexă și cu însemnate implicații sociale a îmbunătățirii balanței de cuprindere a tineretului în cîmpul muncii și în învățămîntul superior. În legătură cu aceasta — a spus vorbitorul — se află problema dinamicii cîmpului de școlarizare pentru învățămîntul superior. Deficiențele grave în planificarea necesarului de cadre, manifestările crase de voluntarism au generat în trecut mari oscilații în acest domeniu. În ultimii ani, numărul de studenți este în continuă creștere, fiind în 1967-1968 de două ori mai mare decît în 1960-1961.

Propunerile cuprinse în Studiul prezentat spre examinare plenerii sînt dictate de necesitățile societății noastre socialiste, de progrese realizate în știința și cultura contemporană. Îmense majoritate a participanților la dezbaterile publice a primit cu o călduroasă aprobare propunerea privitoare la introducerea învățămîntului general obligatoriu de 10 ani, care izvorăște de altfel, în mod direct din hotărîrea Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român. Au existat și păreri, izolate, că o asemenea măsură ar fi prematură în condițiile țării noastre. Or, amînarea introducerii învățămîntului obligatoriu de 10 ani ar accentua și ar face mai greu recuperabil decalajul ce există între țara noastră și țările mai avansate. Această măsură are o adîncă semnificație socială și culturală menită să joace un rol important în ridicarea nivelului de cultură a întregului popor, în creșterea eficienței activității sociale.

În continuare, tovarășul Leonte Răutu s-a referit la problema deosebit de complexă și cu însemnate implicații sociale a îmbunătățirii balanței de cuprindere a tineretului în cîmpul muncii și în învățămîntul superior. În legătură cu aceasta — a spus vorbitorul — se află problema dinamicii cîmpului de școlarizare pentru învățămîntul superior. Deficiențele grave în planificarea necesarului de cadre, manifestările crase de voluntarism au generat în trecut mari oscilații în acest domeniu. În ultimii ani, numărul de studenți este în continuă creștere, fiind în 1967-1968 de două ori mai mare decît în 1960-1961.

După ce s-a referit la necesitatea lichidării actualului sistem de centralizare excesivă în elaborarea planurilor de învățămînt și pro-

De asemenea, susțin propunerile care se referă la înființarea unei perioade de stagii și răspunderea materială a absolvenților care nu se prezintă la posturile unde au fost repartizați. Aceste măsuri vor duce, fără îndoială, la înlăturarea fluctuației de cadre, la asigurarea stabilității acestora. Considerăm că pe această linie și pe plan local se poate aduce o contribuție mai mare, mai ales în privința pregătirii tehnice a tînarilor din zonele deficitare, astfel ca aceștia să facă față criteriilor de selecționare și să reușească la examenele de admitere.

lungim durata învățămîntului general la 12 sau chiar la 14 ani. Sînt convins că într-unul condițiile necesare pentru începerea școlarizării de la vîrsta de 6 ani. Un important rol pregătitor îl au grădinițele. Astăzi, în sistemul grădinițelor sînt cuprinși 390 000 de copii și, probabil, în curînd numărul lor va depăși 500 000. Este evident că un copil care a fost pregătît în grădiniță timp de doi ani va putea să răspundă admirabil cerințelor primului an de școală.

În legătură cu conținutul învățămîntului de cultură generală aș dori să subliniez necesitatea de a da importanța cuvenită studiului limbilor străine. Este știut, de pildă, că pentru un inginer cunoașterea limbilor străine este, poate, aproape la fel de importantă ca și studiul matematicii, al fizicii, al chimiei.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de unele aspecte ale educației elevilor, insistînd asupra rolului dirigintului, urecum și al activității extrascolare.

După ce a arătat că în formarea elevilor și studenților un rol însemnat ar putea avea înființarea de societăți științifice, tovarășul Tudor Ionescu s-a referit la necesitatea de a preveni fenomenele de gigantism în organizarea rețelei de învățămînt. Dînd exemplul Institutului politehnic din București, care are 11 facultăți, cu 12 000 de studenți și 1 300 cadre didactice, el a subliniat că o asemenea instituție este greu de condus, oricît de abilită și experimentată ar fi conducerea ei. Pornind de la ideea rapidității cu care se dezvoltă unele ramuri ale științei, a ritmului în care apar noi discipline științifice, vorbitorul a subliniat necesitatea constituirii pe linia facultăților de științe de la universitate a unor nuclee de specialiști care să-și axeze preocupările pe direcțiile noi ce se schițează în dezvoltarea științei. Această măsură ar trebui completată cu extinderea sistemului cursurilor obligatorii la alegere, organizate pe capite și domenii cit mai înguste pentru grupuri de 5-7 studenți din ultimul an. În legătură cu problema cursurilor post-universitare vorbitorul a făcut propunerea perfecționării inginerilor să fie organizată nu numai pe linia institutelor de învățămînt superior, ci și pe linia unor institute de cercetări cu profil tehnic. S-ar putea examina posibilitatea ca unele dintre acestea să fie înzestrate cu fabrici experimentale. Acestea ar putea oferi un cadru adecvat atât pentru organizarea perfecționării cadrelor ingineresti, cit și pentru activitatea practică a studenților care lucrează la proiectul de diplomă.

O problemă care merită întreaga atenție este înzestrarea corespunzătoare a laboratoarelor și atelierelelor facultăților. Pe linia investițiilor alocate de la buget, o sursă de asigurare a aparatului necesar ar putea-o constitui întreprinderile. Multe aparate care sînt necesare de întreprinderi pot să completeze înzestrarea laboratoarelor studențesti. O sursă de mijloace pentru dotarea facultăților ar putea-o constitui și reținerile procedurale din eventualele încesări ale unor catedre de pe urma cercetărilor științifice efectuate pe bază de contract.

În încheiere, vorbitorul și-a exprimat convingerea că transpunerea în viață a măsurilor preconizate în studiul privind dezvoltarea învățămîntului va aduce o prețioasă contribuție la înflorirea continuă a culturii și civilizației țării noastre

gramele universitare și la lărgirea atribuțiilor colectivelor didactice ale institutelor de învățămînt în această direcție, vorbitorul s-a oprit asupra problemei duratei învățămîntului superior. Evident, reducerea duratei într-un sector sau altul nu reprezintă un scop în sine. Nu este însă mai puțin adevărat că în țara noastră durata învățămîntului superior tînde, în multe cazuri, spre linia superioară a duratei adoptate în alte țări, situație care cu greu poate fi justificată.

Studiul aduce corective în această privință atât prin reducerea duratei învățămîntului la un număr de specialități, cit și prin înființarea institutelor de subingineri, cu durata de 2-2 1/2 ani.

Și în această ramură a învățămîntului se impune presant lichidarea balastului de cunoștințe nesemnificative, a problemelor cu care viitorul specialist nu se va întîlni niciodată în activitatea sa practică. Abordînd problema îmbunătățirii metodicii de predare în școala noastră superioară, a extinderii metodelor active de însușire a cunoștințelor, tovarășul Leonte Răutu a subliniat, totodată, necesitatea participării cadrelor de predare la toate fazele și formele procesului de învățămînt. Din păcate, există însă deficiențe în aplicarea acestui sistem de lucru. La indicația conducerii partidului, Ministerul Învățămîntului urmează să elaboreze propuneri cu privire la introducerea în învățămîntul nostru a unui sistem, larg practicat în alte țări, potrivit căruia fiecare cadru de predare să îndrume direct un grup de studenți din punct de vedere al activității lor didactice și științifice cit și din punct de vedere educativ.

În cadrul dezbaterilor, s-a acordat o largă atenție propunerilor privind îmbunătățirea sistemului de predare a științelor sociale. În

(Continuare în pag. a V-a)

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI

LEONTE RĂUTU

(Urmare din pag. a IV-a)

deosebi în ce privește adaptarea predării la profilul facultăților, lărgirea problematicii, creșterea nivelului teoretic-științific.

În Studiul întocmit sint analizate pe larg serioase deficiențe de conținut care au persistat vreme îndelungată în învățământul superior și care au afectat în mod deosebit științele sociale.

În ultimii ani, îndeosebi după Congresul al IX-lea, s-au obținut valoroase rezultate în înlăturarea carentelor existente, dar continuarea eforturilor în această direcție rămâne mereu actuală pentru a elibera complet cursurile, manualele, programele de teze perimate, de sablon și rutină, de tratare rigidă, dogmatică a problemelor de teorie. În unele domenii de însemnată esențialitate pentru formarea ideologică a tineretului — filozofie, istorie, estetică, teoria și istoria literaturii și artei, se resimte o rămânere în urmă a cursurilor față de eferveșcența spirituală stimulată și încurajată de partid, față de problemele de mare actualitate. În decursul anilor, în aceste domenii de activitate s-au acumulat suficiente forțe care, urmând apelu partidului la activizarea gândirii social-politice, să înlătore structurile rigide și sărăcia tematică, astfel ca școala să joace, după cum e firesc, rolul primordial în orientarea tineretului studios, în formarea sa în spiritul concepției noastre filozofice-politice, estetice, etice, în combaterea concepțiilor antiștiințifice.

Studiul ce va fi aprobat de plenară va sluji drept bază legii învățământului care în istoria modernă a României, va fi cea de-a treia lege care îmbrățișează în mod unitar întregul nostru învățământ.

Se preconizează, de asemenea, perfecționarea structurii Ministerului Învățământului corespunzător sarcinilor ce-i sînt încredințate, măsură care va trebui unită cu o

femeinică îmbunătățire a metodelor și stilului de muncă ale ministerului.

În sfîrșit, în vederea dezbaterii largi a sarcinilor izvorite din lucrările Plenarei Comitetului Central al partidului, se propune ca în toamna acestui an să se organizeze o conferință a cadrelor didactice din învățământul de toate gradele.

Înfăptuirea măsurilor preconizate în Studiu va constitui o etapă nouă în viața școlii românești, va situa Republica Socialistă România printre țările cele mai avansate din punct de vedere al dezvoltării învățământului și culturii.

După concluziile expuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a criticat faptul că, alături de tovarășii din conducerea ministerului, cit și tovarășii care răspund de învățământ pe linie de partid nu au analizat răspunerile care le revin pentru lipsurile existente în domeniul învățământului, tovarășul Leonte Răutu a luat din nou cuvîntul și a spus:

Tovarăși, vreau să declar în fața plenarei, cu deplină sinceritate, că socot justificată critica principială făcută de tovarășul Ceaușescu în cuvîntul lui și că era de datoria mea, referindu-mă la problemele învățământului de care mă ocup nu de puțină vreme, să fac o analiză mult mai adîncă a faptelor și sărăcii tematice care există în învățământ, cit și a răspunderii care-mi revine. Sînt încredințat că acesta este și sentimentul tovarășilor din Ministerul Învățământului, care nici ei nu au manifestat cuvenitul spirit autocritic în fața Plenarei Comitetului Central.

În ce mă privește vreau să asigur plenara că voi trage toate învățămintele din această critică și din indicațiile cuprinse în cuvîntul de încheiere al tovarășului Ceaușescu, referitoare la îmbunătățirea structurii și conținutului învățământului și în mod deosebit la sarcinile actuale ale muncii noastre ideologice.

Institutele de învățămînt superior vor avea posibilități mai mari să contribuie direct la îmbunătățirea planurilor și programelor de studii, iar organizarea pe cicluri a unor facultăți va duce la o folosire mai corespunzătoare a capacității individuale a studenților. Concomitent, se vor introduce metode pedagogice moderne, folosind mai mult seminarul, laboratorul, atelierul, practica în producție, mijloacele moderne de studiu. O îmbunătățire serioasă se va aduce raportului dintre teorie și aplicațiile practice, în favoarea acestora din urmă.

Aceste măsuri necesită investiții, dotări, cheltuieli făcute susținut, de-a lungul timpului, în toate categoriile și la toate nivelele de învățămînt. Experiența mondială arată că investițiile făcute pentru învățămînt sînt dintre cele mai avantajoase.

În același timp, conținutul învățămîntului va trebui să aibă un nivel științific mai înalt și mereu actualizat. Trăim o altă epocă; nu putem să ne mîrginim totdeauna la „modelele” vechi ale științei. Trebuie să introducăm adeseori „modele” modificate față de cele clasice; altele, complet noi. Numai cei care sînt pasivi în învățămînt cu revoluția tehnico-științifică de azi vor putea produce mine mai mult și mai bine.

Toate acestea implică modernizarea sistemului de învățămînt și de instruire profesională, un grad înalt de adaptabilitate față de cerințele tehnicii și producției în necontenită transformare, implică

organizarea în mai bune condițiuni a formării post-școlare a tuturor categoriilor de cadre.

Se propune, de asemenea, ca personalul didactic să fie perfecționat permanent, documentat amplu în specialitate, să i se creeze condiții mai bune de lucru în cercetarea științifică. În acest scop se va îmbunătăți sistemul de perfecționare periodică a cadrelor didactice, prin cursuri de înalt nivel și se va da mai multă atenție documentării științifice a personalului didactic universitar și trimiterii cadrelor tinere să învețe pe lângă oameni de știință cu vastă experiență, din țara noastră sau din alte țări. Va trebui să atragem un număr mai mare de specialiști la cursurile post-universitare. De o deosebită importanță este amplifierea preocupărilor personalului didactic pentru cercetarea științifică. În raport cu nevoile crescînde ale economiei și culturii, devin necesare centre științifice pe lângă catedre, cu dotare științifică modernă și personal de cercetare bine pregătît. Măsurile propuse în studiu, în vederea perfecționării cadrelor, se vor face sistematic neîntreris.

Pe baza hotărîrilor ce se vor adopta la plenară, Ministerul Învățămîntului va examina aprofundat modul de rezolvare a fiecărei probleme.

Asigur conducerea partidului că întregul nostru învățămînt este gata să depună toate eforturile pentru îndeplinirea în cele mai bune condițiuni a sarcinilor ce îi revin.

(Urmare din pag. 1)

Dînd o înaltă prețuire misiunii și rolului corpului didactic în societatea noastră socialistă, Plenara consideră necesar să se elaboreze Statutul personalului didactic, prin care să se reglementeze întreaga situație juridică a corpului didactic de la intrarea în învățămînt și pînă la pensionare. Proiectul Statutului personalului didactic va fi publicat în presă pentru dezbateri publice.

Plenara a hotărît convocarea în toamna acestui an a unei Conferințe a cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt de toate gradele din România.

În continuarea lucrărilor sale, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a examinat și aprobat informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rîndurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.

Plenara apreciază în mod deosebit rezultatele obținute în dezvoltarea și creșterea partidului, structura sa socială și națională, calitățile politice, morale și profesionale ale comunistilor, care conferă organelor și organizațiilor de partid o înaltă competență în exercitarea misiunii conducătoare a partidului, sporesc capacitatea lor de mobilizare și educare a oamenilor muncii, asigură condiții pentru abordarea și soluționarea problemelor vitale ale dezvoltării economice și sociale.

Aprobind sarcinile organelor și organizațiilor de partid în legătură cu creșterea rîndurilor partidului, plenara a subliniat necesitatea ca și în viitor criteriul fundamental la primirea și profesionala ale celor care sînt adreșate adreșate organelor și organizațiilor de partid, să fie primii în partid cei mai înalți muncitori, tineri și intelectuali, cei mai merituoși studenți, alți oameni ai muncii, care militază neobosit pentru îndeplinirea hotărîrilor de partid și de stat și care, prin întreaga lor activitate, prin comportarea lor, sînt exemple înușefitoare în munca profesională și obștească.

Plenara consideră că una din preocupările importante ale organelor și organizațiilor de partid trebuie să fie munca perseverentă pentru educarea partinică, ridicarea nivelului politico-ideologic și cultural al tuturor membrilor de partid, astfel încît aceștia să-și îndeplinească et mai bine sarcinile de mare răspundere ce le revin în societatea noastră socialistă.

În continuare, Plenara a dezbătut informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. despre activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii. Plenara a apreciat că numărul sport de scrisori, sesizări și cereri adreșate conducătorilor partidului, organizațiilor de partid, organelor de presă, instituțiilor de stat și obștești centrale și locale constituie o expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste, a strînselor legături dintre partid și masele largi, a preocupării oamenilor muncii pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului, pentru perfecționarea întregii activități sociale.

Plenara a criticat neajunsurile existente încă în soluționarea sesizărilor și propunerilor oamenilor muncii și a stabilit măsuri pentru îmbunătățirea în continuare a întregii activități în acest domeniu. Plenara a subliniat necesitatea înlăturării oricărui fenomen de burocratism, tîrîgînare și lipsă de solitudine față de cererile îndreptățite ale cetățenilor, a sporirii preocupării și răspunderii pentru soluționarea acestora și a atras atenția organelor de partid, de stat, economice și obștești asupra necesității de a îmbunătăți întreaga lor activitate privind rezolvarea sesizărilor și cererilor oamenilor muncii. Activitățile de partid și de stat, catedrele cu muncă de răspundere din toate domeniile de activitate — indiferent de funcțiile lor — au îndatorirea de a organiza exemplar primirea în audiență și rezolvarea scrisorilor, de a fi model de exigență și principialitate în respectarea legilor, de a sluji cu devotament interesele populației.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI

GHEORGHE MIHOC

Evoluția rapidă a științei impune oricărui specialist să posede o bază largă de cunoștințe fundamentale, necesare pentru înțelegerea noulor descoperiri, pentru a se putea ține la curent în cercetările contemporane din domeniul lui de specialitate.

De aceea, salutăm cu bucurie principiul pus la baza studiului ca în primii patru ani studenții să capete cunoștințe fundamentale, baza teoretică a profesiei lor viitoare, urmînd ca specializarea să se facă ulterior, mai cu seamă prin cursuri post-universitare și prin doctorat.

Pregătirea specialiștilor de mare valoare, a viitorilor oameni de știință, fiind una din sarcinile importante ale institutelor de învățămînt superior, propunem să se introducă cursuri pentru doctoranzi la institutele care au posibilitatea să facă acest lucru. Asemenea cursuri există la multe universități din străinătate și au existat în trecut și la unele facultăți ale Universității din București. Ele sînt de mare utilitate, deoarece interesează nu numai pe doctoranzi, ci pe toți oamenii de știință din domeniul respectiv, indiferent de faptul dacă și-au trecut doctoratul sau nu. Numărul doctoranzilor este în permanentă creștere. Numai la Universitatea din București, numărul lor se ridică în prezent la peste 1.700. Organizarea unor forme sistematice de studiu pentru o masă atât de mare de tineri prezintă cel puțin tot atât interes ca și a studenților fără frecvență, deoarece este vorba de cei mai valoroși absolvenți ai universităților, schimbul de mîine al actualilor profesori și oameni de știință din țară. Cursurile de doctorat ar reprezenta cursuri de cel mai înalt nivel științific din institutele de învățămînt superior, iar multiplicarea lor, eventual în limbi străine în vederea schimbului de lucrări cu străinătatea, ar constitui un sprijin pentru toți cei ce vor să se țină la curent cu mersul științific.

Aceste cursuri ar trebui să intre în norma profesorilor. În continuare, vorbitorul s-a referit la problemele normării activității didactice, arătînd că la marea majoritate a institutelor de învățămînt superior din străinătate, norma astfel concepută ca la noi nu există. La fiecare catedră există un ansamblu de sarcini (cursuri, seminar, lucrări de laborator, publicații de cursuri, tratate de specialitate, lucrări științifice, pregătirea doctoranzilor etc.) pe care șeful catedrei și colaboratorii săi le duc la îndeplinire. Fixarea numărului de membri ai catedrei numai după numărul de ore de curs și seminar, adică numai după un sin-

gur factor, care nu reprezintă nici pe departe activitatea complexă și de mare calitate ce trebuie să existe într-o catedră, a condus la exagerări în sensul că șefii de catedră au căutat să mărească cu orice chip numărul de ore de curs în dauna celorlalte activități nenormate, care nu sînt deloc mai puțin importante decît celelalte. Activitatea unei catedre nu se măsoară numai în raport cu numărul de ore de curs și de seminar, ci și după modul cum sînt ținute aceste ore, după nivelul lor științific, după contribuția pe care membrii catedrei o aduc la progresul științei. Dorința de mărire a numărului de ore a condus la un număr mare de cursuri și de examene pe care studenții trebuie să le susțină.

Studiul permite ameliorarea acestei situații prin posibilitatea de a se crea la catedre centre sau colective de cercetare.

În felul acesta vor exista la catedre și membri care nu au sarcini didactice și, deci, numărul membrilor din catedră va fi fixat și după alte criterii decît exclusiv după numărul orelor de curs și seminar.

Existența acestor centre și colective de cercetare pe lângă unele catedre mai poate prezenta și un alt avantaj. Se știe că profesorii, conferențiarilor, pentru a preda în condiții satisfăcătoare, au obligația de a se documenta, de a fi bine informați asupra a tot ce se publică pe plan mondial în domeniul lor de specialitate. Aceasta înseamnă în actualul stadiu de dezvoltare a științei pentru catedre didactice cu o conștiință profesională ridicată, o muncă considerabilă, care pretinde un timp îndelungat, pe care cei mai mulți nu îl au la dispoziție. Existența centrelor și colectivelor de cercetare pe lângă catedre, ar permite ca după un număr de ani de activitate, profesorul să fie degrețat pe timp de un an de sarcini didactice pentru a se dedica în întregime cercetării științifice și documentării.

Vorbitorul a fost de acord cu propunerea din studiu de eliminare a actualului sistem de excesivă centralizare a elaborării planurilor de învățămînt prin lărgirea atribuțiilor consiliilor științifice, care vor putea să aducă acestora unele modificări respectînd cadrul general fixat de Ministerul Învățămîntului.

Această măsură prezintă mare utilitate, întrucît ține seamă de potențialul științific al fiecărui institut, de specializările cadrelor didactice.

În încheiere, tov. Gh. Mihoc a spus: Am convingerea că noua legiferare a învățămîntului superior va merca un progres esențial în opera de educare și pregătire profesională a tineretului nostru.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI

ȘTEFAN BĂLAN

În vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului, Ministerul Învățămîntului a elaborat, sub direcția îndrumare a conducătorilor partidului, pe baza unor largi consultări a cadrelor didactice și a specialiștilor, studiile prezentate dezbaterii publice. În numele Ministerului Învățămîntului, permiteți-mi să aduc respectuoasele noastre mulțumiri Comitetului Executiv al G.G. al partidului, tovarășului Ceaușescu personal, pentru prețioasele îndrumări pe care le-am primit în timpul întocmirii și definitivării acestor studii.

Relevînd succesele deosebite, în studii se analizează și deficiențele existente în învățămîntul nostru. La acestea se adaugă și lipsurile Ministerului Învățămîntului, care nu a reușit să cuprindă unele dintre problemele organizatorice și de conținut care s-au pus, nu a avut inițiativa unor acțiuni necesare, nu a aplicat mai larg experimente pedagogice în diferitele grade de învățămînt, precum și alte lipsuri pe care ne vom strădui să le înlăturăm cit mai grabnic.

Aș dori să subliniez în cele ce urmează cîteva din direcțiile principale care au stat la baza propunerilor preconizate.

În primul rînd, s-a urmărit un acces mai larg al populației la un învățămînt de nivel mai înalt. Aceasta se va obține prin introducerea școlii generale și obligatorii de 10 ani pentru toți copiii țării; apoi, prin lărgirea posibilităților de a urma școlii profesionale și licee de specialitate, ca și alte cursuri post-liceale.

Școala generală de 10 ani asigură noi dimensiuni împlinirii aspirațiilor spre cultură ale poporului nostru. Ea va da omenii mai culti, care vor putea să-și însușească mai repede și mai bine o calificare, ceea ce va accelera progresul material și spiritual al societății noastre.

Mi-aș permite să relev că măsuri-

re privind învățămîntul profesional, conjugate cu prelungirea duratei școlii generale la 10 ani, vor îmbunătăți sensibil nivelul de pregătire profesională a muncitorilor și vor ușura, în același timp, în producție, trecerea de la o treaptă de calificare la alta.

În al doilea rînd, s-a urmărit o mai amplă orientare a aptitudinilor elevilor și studenților.

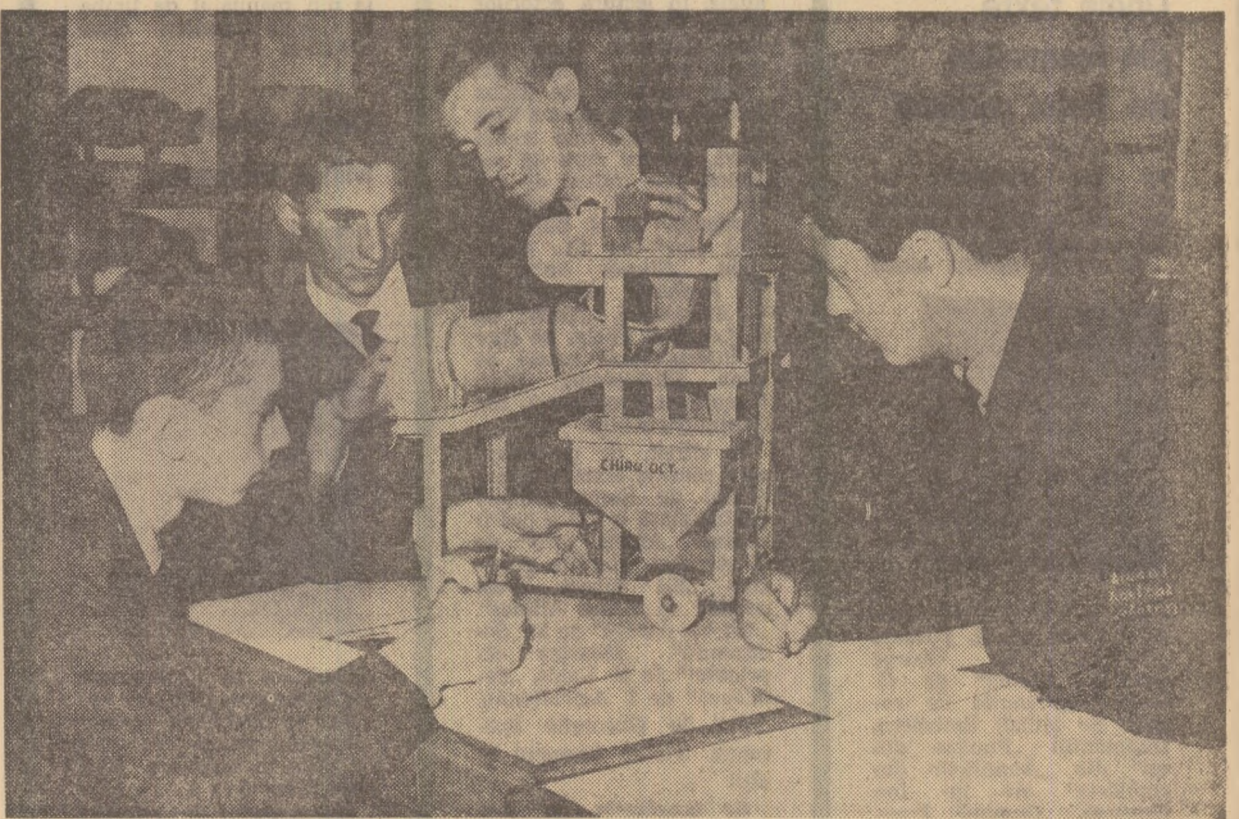
În acest scop, se propune o largă diversificare a învățămîntului și o orientare profesională mai susținută a copiilor și tinerilor, din timp, după înclinațiile lor. Orientarea elevilor, care s-a făcut destul de puțin la noi, va începe cu ajutorul cercurilor științifice, tehnice, literare etc. și va continua prin activități practice care să răspundă dorințelor acestora, bineînțeles fără a forța nimic la această vîrstă fragedă.

Considerăm că procedînd la o largă orientare a tineretului, practică azi în multe țări ale lumii, se vor folosi mai bine capacitățile individuale, se va evita risipirea energiilor potențiale ale populației și se va valorifica mai amplu capacitatea spirituală a societății.

De asemenea, s-a urmărit o organizare pe baze mai științifice a procesului de învățămînt. În acest scop, se va proceda la o mai rațională așezare a materiilor de învățămînt, la eliminarea leștului și repetărilor. În planurile de învățămînt se vor bucura de o deosebită atenție disciplinele moderne, cursurile și metodele care sprijină cercetarea științifică etc. Se va organiza mai judicios conținutul unor obiecte, căutînd să se realizeze cursuri unitare pe cicluri, cursuri de recapitulare și sinteză (istoria civilizației, biologia generală). Vor fi eliminate sau reduse ca volum unele cursuri sau capitole. Planurile și programele vor fi mai rațional elaborate și corelate, astfel încît să nu se depășească un număr de 28-29 de ore de studiu pe săptămîină.

Școală nouă în Nagrești-Oaș

Constructorii de machete didactice de la Liceul agricol din Turda

MAGNIFICA TINERETE

Este marele marș al oamenilor muncii de pe toate meridianele. Și în acest marș distingem splendida coloană a tinerilor.

Trec tinerii!
Generalizată și abnegată.
Cândoarea nealterată.
Ramanismul energic și tonic.
Enfuziasmul optimist.
Speranțele și idealurile pure.
Viitorul.
Intregul viitor de aur al omenirii.
Trec tinerii!

La marea sărbătoare a oamenilor muncii, trec tinerii. Miine va fi o zi mai frumoasă, mai înaltă, mai mare, mai bună. Această zi o vor face tinerii. Ceea ce sînt, ei au învățat de la noi. Ei vor fi miine continuarea a tot ceea ce a fost bun în noi, tot ceea ce plînuim și visăm noi astăzi. Sînt creația și certitudinea de forță al energiei noastre.

Așteptăm cu nerăbdare să trecă tinerii. În imensul șuvoi omenesc, multicolor și încărcat cu flori, cu pancarte, cu sărbătoare, căutăm și așteptăm coloana tinerilor.

Vom vorbi doar despre cițiva, deși nu sînt numai ei. Ei sînt unii, oameni alții miș și sute de mii și vorbim despre ei pentru a vorbi și despre alții, fiindcă toți ceilalți sînt asemenea lor. Sînt oameni care au învățat să iubească munca. Acesta este unul din întii mari lucruri pe care le-au deprins de la noi și unul din marile imperativă a cărora își subordonează existența și urască ineria și pasivitatea și să dorească să-și valorifice neîncetat întreaga capacitate de energie.

Pe frontalul pregătirii tineretului sînt concentrate uriașe forțe sociale. Se cheltuiesc sume fabuloase, se construiesc mii de clădiri, se pregătesc o întreagă armată de profesori, se dezvoltă o adevărată știință despre învățatură. Iar randamentul acestor investiții se verifică în personalitatea lor.

Trebuie văzuți și cunoscuți. Trebuie văzut Ioan Bucur, din clasa specială de matematică de la Liceul nr. 13, trebuie văzută dezvoltarea cu care se orientează în hățișul problemelor de algebră superioară, stilul sobru și în același timp degajat de orice timiditate, îndrăzneala cu care se aventurează în sferile științei, în fața unor profesori universitari. Nu are decît șaisprezece ani și nu este decît în clasa a X-a. Dar este de pe acum un matematician în adevăratul înțeles al cuvîntului. Iar această calitate a fost dobîndită printr-o uriașă cantitate de muncă desfășurată pe traseul scurte, dar intense al existenței. Munca, adică matematica, sau matematica, adică munca, este pentru el un crez de viață.

La întrebări capitale are răspunsuri limpezi și sigure:

— Ce consideri esențial pentru existența oamenilor?

— A nu trăi în zadar.

— Și ce înseamnă a nu trăi în zadar?

— A avea un fel de viață generos și a te situa în permanență pe o ipostază dinamică subordonată realizării lui. Adică a munci cu îndirigire.

— În cazul tău?

— A face matematică.

Ciți sînt ca el? Pe firmamentul intratelor în tradiție concursuri scolare răsăr în fiecare an tineri cu uimitoare performanțe intelectuale. Și, pentru toți, același crez.

Viitorii tehnicieni sau chimiști, viitorii matematicieni sau literați, au toți patima unei existențe încărcate de dinamism, de muncă pasionată.

Transcriem în treacăt cîteva din gândurile și din ideile lor.

Mircea Iacomi (Liceul nr. 1 din Suceava): „N-aș putea trăi fără să muncesc”.

Zan Vimerșan (Liceul „Mihai Viteazul” din București): „Luaj-mi fizica și mi-ajă luat totul”.

Violeta Crișan (Liceul nr. 7 din Timișoara): „Aș vrea ca ziua să aibă 48 de ore și în fiecare zi să nu fac

altceva decît să citesc, să citesc mereu, la nesfîrșit”.

Un elev inventator? Astăzi, cînd tehnica a ajuns la performanțe fantastice, cînd fiecare nouă descoperire soliciată o uriașă pregătire de specialitate? Da. Astăzi. Îl vom vedea și pe el în coloana tinerilor. Se cheamă Cristian Dumitrescu. Învață la Liceul „Mihai Viteazul” din București. Invenția lui a fost omologată de Oficiul de Stat pentru Invenții, iar brevetul de invenție poartă numărul 50.017.

— În ce constă invenția... ta? (Al o ezitare, nu-ți dai seama dacă îți te poți adresa acestui tîndr cu familiaritatea cu care te-ai adresat oricînd de vîrstă lui, dacă nu e cazul să adopți stilul reverențios pe care par să-l solicite sobrietatea și ochelarii lui de soavani).

— Este vorba de transformarea mișcării rectilinii alternative în mișcare de rotație și invers. Un sistem care îndeplinește funcția sistemului bielă-manivelă, dar cu schimbări structurale radicale.

Răspunsurile sînt limpezi, concise, economice, exacte. De la un timp nu mai ești foarte singur. Ai de a face doar cu un elev, sau cu un specialist în toată firea? Îți vorbește despre problemele îndeplinite în aplicarea pe scară industrială a invenției sale, despre proiectele unor noi invenții pentru o mașină agricolă, pentru un automat destinat comerțului. Fiecare frază este clară și precisă.

Trec tinerii!

Care vor fi reacțiile lor în complexa sferă a vieții sociale? Ce iubesc și ce urăsc ei? Ce călăuzi so-

cofes ei a fi cu adevărat valoroase la un om? Ce îi bucură și ce îi tristizează? Cum vor să le fie viața? Cum își aleg prietenii? De ce trăiesc? Ce socotesc a fi esențial în viață? Declarațiile lor pot să pară convenționale, extrase, poate, dintr-un cod de morală ideală. Dacă îi cunoști însă, îți dai seama că sînt gânduri sincere, izvorite dintr-un crez de viață generos, din puritatea de cristal a unor convingeri adînci, autentice și puternice.

Am pus în clasa a XI-a a Liceului nr. 30 din Capitală o întrebare simplă: „Ce anume socotiți demn de a fi iubit pînă la sacrificiul suprem?” Am primit 38 de răspunsuri. Reproducem cîteva dintre ele:

Ioan Corvin: „Sîntina libertate, libertatea fării, a fării în care trăiesc liber și de care este legat tot ce îmi este mai scump pe lume: omenii, idealurile, visurile, prietenii, amintirile, totul”.

Elena Marcu: „Patrie”.

Marieta Mișescu: „Iubesc foarte mult viața. O iubesc în primul rînd pentru că mi-am vreau să nu trăiesc în zadar și vreau să mă fac folositoare prin ceva mare și deosebit”.

Elena Dajiu: „Tara și ideile generoase”.

„Iubesc adevărul în toate înțeleșurile lui și urăsc necinstea” — spune Nelu Sava, elev în clasa a X-a la Liceul din Vinători, Neamț, și a-cesta afirmă și poate verifica autenticitatea în întreaga lui conduită.

„Nu pot fi prieten decît cu cei ce se dovedesc a voi să fie oameni în cel mai înalt sens al cuvîntului” spune Nina Năstase de la Liceul agricol din Lipova, și prietenii ei

sînt o dovadă a tăriei acestei convingeri.

Trec tinerii! Coloană de prospețime, de vigoare și de frumusețe. Fetele acelea înalte și suple, Rodica Popa și Maria Olaru, Elena Topa, Mariana Duică, Cornelia Dobrin sînt campioane ale voleiului școlar, mîndria Liceului nr. 3 din Sibiu. Iar băieții, de asemenea înalți, de asemenea viguroși și supli, sînt baschetbaliștii de la Liceul nr. 2 din Tg. Mureș, gimnaștii Liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești, atletii de la Școala sportivă nr. 2 din București. Sînt frumoși și puternici. Iar această forță și frumusețe a înfățișării își are minunatele corespondențe în fiziologia lor interioară, în felul lor de a gîndi și de a simți.

Trec tinerii!

În marele marș al oamenilor muncii toți caută din privire coloana magnifică a tinerilor. Iar noi, profesorii, o călăm mai mult decît alții, nu numai pentru strălucirea ei, ci pentru că în ea ne regăsim pe noi, pentru că ei reprezintă însăși rațiunea noastră de a fi, energia noastră investită în energia lor, în capacitatea și în forța lor, în inteligența, în gîndurile, în sentimentele, în convingerile lor. Calitatea lor ne reprezintă pe noi așa cum opera îl reprezintă pe creator fără să se identifice cu acesta. Ceea ce sînt ei constituie un certificat de valoare pentru pasiunea cu care ne-am făcut datoria de educatori. Frumuseșea lor își are marea sursă în frumuseșea aspirațiilor profesioniștilor noastre de dascăli.

OCTAVIAN BUZESCU

În noiembrie 1968: simpozionul național de comunicări științifice ale cadrelor didactice

În ultima decadă a lunii noiembrie a.c. va avea loc la Liceul „N. Bălcescu” din Craiova, simpozionul național de comunicări științifice ale cadrelor didactice, cu tema: „Perfecționarea învățămîntului și a educației în școala de cultură generală”.

Simpozionul se va axa pe două probleme principale:

a) Perfecționarea conținutului (programele și materialele școlare) și a metodelor de predare în școală;

b) Sistemul muncii educative în școală, cu accentul pe problematica muncii dirigintive.

La simpozion pot participa cu comunicări cadre didactice din toată țara.

În acest scop temele comunicărilor vor fi înaintate Institutului de Științe Pedagogice (București, str. Sfinții Apostoli nr. 14, sectorul 6), pînă la data de 15 iunie a.c., iar comunicările (6—8 pagini dactilografate), vor fi trimise pînă la 1 septembrie a.c.

Comunicările trimise după această dată nu vor fi luate în considerare.

Concurs de lucrări științifice

Ca și în anii trecuți, Societatea de Științe Filologice și Societatea de Științe Istorice organizează în acest an concursul de lucrări științifice ale cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală.

Lucrările, care vor trebui să se integreze profilului celor două societăți, vor fi trimise anual prin intermediul filialei sau subfilialei al cărei membru este autorul, fără semnătură. Fiecare lucrare va purta un motto, pus și pe plicul închis expedit o dată cu lucrarea, în care se vor afla numele și adresa autorului. Lucrările astfel expediate de filiale vor trebui să nu fi fost comunicate, publicate sau făcute cunoscute anterior sub nici o formă.

Termenul de trimitere a lucrărilor la concurs este de 1 octombrie, urmînd ca rezultatele stabilite de o comisie formată din academicieni, profesori universitari și alți specialiști să se publice pînă la 31 decembrie a.c.

Se vor acorda, de către fiecare Societate, cîte un premiu I, II și III și mențiuni în bani, iar lucrările, în măsura posibilităților, vor fi publicate.

Orice alte informații sau detalii se pot afla de la filialele sau subfilialele din țară ale celor două societăți.

Tinerii fotbaliști

Multe mii de elevi au fi-nut să fie prezenți duminică, 21 aprilie, în tribunele Stadionului Republicii din Capitală. Mecuriile de fotbal la care au asistat — între selecționatele școlilor generale și ale liceelor din București și Cluj — au oferit un frumos spectacol sportiv, constituind în același timp o premisă certă a renașterii unei tradiții școlare uitate ne drept. Prezența unor jucători de prestigiu care au onorat literatura de incerepe „Nunveiller III și Constantin” — precum și conducerea jocurilor de către arbitri consacrați (Mircea Crutescu și C. Mirtran), au conferit întrecerilor un caracter sărbătoresc.

Atractive și spectaculoase au fost și întrecerile din panză: jocuri, întreceri atletice, demonstrații de gimnastică și de călărie etc.

Elevii din Cluj au pierdut în fața impetuozelor alături ale bucureștenilor, dar într-o manieră de deplină sportivitate. Duminică, la Cluj, reprezentativele de elevi care s-au întrecut la București vor juca în revanșă. Se evinue să consumăm și faptul că reprezentativele de fotbal a elevilor din liceele municipiului Brașov a provocat echipa cîștigătoare din Iur-terur.

Inițiativa organizării unor asemenea întreceri fotbalistice este meritorie și demnă de a fi reluată de cei mai mulți școli din țară.

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

București

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

- 1 cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Sectorul „Mijloace moderne de învățămînt”;
- 1 cercetător științific principal — specialitatea pedagogie — Sectorul „Pedagogie comparată și relații externe”;
- 1 cercetător stagiar — specialitatea pedagogie-îlogopedie — Sectorul „Pedagogie medicală”;
- 1 cercetător științific — specialitatea pedagogie — Sectorul „Didactica învățămîntului elementar”;
- 1 cercetător științific — specialitatea pedagogie — Sectorul „Educația în liceu”;
- 1 cercetător științific — specialitatea pedagogie — Sectorul „Activități pionieresti”;
- 1 cercetător stagiar — specialitatea limba latină — Sectorul „Limba română și limbile naționalităților conlocuitoare”;
- 1 cercetător științific principal — specialitatea limba română — Sectorul „Limba română și limbile naționalităților conlocuitoare”;
- 1 cercetător științific — specialitatea limba maghiară — Sectorul „Limba română și limbile naționalităților conlocuitoare”;
- 1 cercetător stagiar — specialitatea pedagogie — „Baza de cercetare Craiova”;
- 1 cercetător științific — specialitatea medic — „Baza de cercetare Craiova”;
- 1 cercetător stagiar — specialitatea limba engleză — Sectorul „Limbi străine”.

Cererile de înscriere la concurs se primesc la Institutul de Științe Pedagogice din București, str. Sfinții Apostoli nr. 14, serviciul de personal, pînă la data de 10 mai 1968, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetări din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, Partea a III-a, nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul va avea loc în ziua de 29 mai 1968, ora 8, la sediul Institutului de științe pedagogice din București.

INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BĂLCESCU”

București

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următorului post didactic:

1 conferențiar poziția XXI/ de la catedra de Limbi străine. Candidații la concurs vor depune, în termen de o lună de la publicarea acestui anunț, la rectoratul Institutului o cerere de înscriere la concurs însoțită de următoarele acte:

- a) Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- b) Copie legalizată de pe diploma de doctor sau doctor docent în științe;
- c) Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;
- d) Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;
- e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;
- f) Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- g) Autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București, în termen de 2 luni de la publicarea prezentului anunț.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—13 de la rectoratul Institutului.

ANUNȚ

Profesorii care doresc să ocupe, prin transfer, una din catedrele vacante de la Liceul militar „D. Cantemir”-Breză sau Liceul militar „Ștefan cel Mare”-Cîmpulung Moldovenesc — pentru anul școlar 1968—1969, publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului — sînt rugați să depună o cerere și la Liceul militar respectiv, în afară de cererea de transfer depusă la inspectoratele școlare județene, conform indicațiilor Ministerului Învățămîntului.

INSTITUTUL POLITEHNIC - BRAȘOV

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

— profesor la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor, disciplina Rezistența materialelor, poz. 3 din statul de funcțiuni;

— profesor la catedra VI — Automobile, tractoare și mecanică agricolă, disciplina Automobile, poz. 3 din statul de funcțiuni;

— profesor la catedra VII — Organizare-planificare, disciplina Economia, organizarea și planificarea producției forestiere, poz. 1 din statul de funcțiuni;

Candidații la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial, la secretariatul rectoratului, Institutului politehnic Brașov, str. N. Iorga nr. 2, cerere de înscriere însoțită de următoarele acte, în dublu exemplar:

- copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- copie legalizată de pe diploma de doctor;
- copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;
- lucrările științifice ale candidatului (într-un exemplar);
- certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;
- memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior, sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

DISCOTECA

Unele texte din manualele de limba română

au fost imprimate pe discuri în lectura unor actori. De curînd au apărut trei asemenea discuri. Pe discul pentru elevii

clasei a V-a sînt imprimate, printre altele, poeziile „Partidul” de George Lesnea, „Mama” de G. Coșbuc, „Freamăt de codru” de Mihail Eminescu, fragmentul „Pupăza din tei” din „Amintirile din copilărie” ale lui Ion Creangă, „Domnul Trandafir” de M. Sadoveanu și

altele, în lectura actorilor Ștefan Ciubotărașu, Octavian Cotescu, Gina Petrini, Ludovic Antal etc.

Din manualul de limba română pentru clasa a VI-a au fost alese mai multe texte, printre care se remarcă „La mijloc de codru” de M. Eminescu, „Ardealul” de N. Bălcescu, „D-l Goe” de I.L. Caragiale, „Stupul lor” de T. Arghezi, „Iarna” de V. Alecsandri, „Tara” de N. Labiș și altele, pe care le interpretează actorii ca Irina Răchiteanu, Dinu Ianculescu, Paul Sava, Ion Caramitru și alții.

În sfîrșit, de pe discul care conține texte din manualul de limba română pentru clasa a VII-a pot fi audiate „Mamă țară” de T. Arghezi, poeziile populare „Eu iubesc acest partid” și „Toma Alimos”. „Un om născut” de M. Sadoveanu, „Moartea căprioarei” de N. Labiș, „Feleaga” de I. Agârbiceanu, cîteva de Gheorghe Speranța, Victor Imoșanu și alții.

Se pregătește un disc asemănător, conținînd tex-

te din manualul de limba română pentru clasa a VIII-a.

Două discuri

Mihail Eminescu

deschid seria unor imprimări pe care le realizează Editura didactică și

pedagogică în colaborare cu Electrocordul și care vor aduce în discotecile școlare materiale sonore deosebit de utile în predarea literaturii române. Cele două discuri cuprînd 20 de poezii din neprețuita

operă a marelui Eminescu. De menționat în primul rînd poeziile „Pe lângă plopii fără soț...”, „Sara pe deal”, „Revedere” și „Auit de fragedă...” în lectura lui Mihail Sadoveanu, un adevărat document literar de o ridicată valoare educativă. Discurile mai cuprînd „Scrisoarea III” în interpretarea actorilor G. Calboreanu, G. Ionescu-Gion, Matei Alexandru, Rodica Suciu — precum și alte poezii: „Luceațăru”, „Epigonii”, „Freamăt de codru”, „Ce te legeni...”, „Lacul”, „Floare albastră”, fragmente din „Împărat și proletar”, din „Călin (file din poveste)” etc., în lectura Irinei Răchiteanu, a lui Gh. Cozorici, Dinu Ianculescu și alții.

Seria va fi continuată cu discuri dedicate altor scriitori clasici. În prezent sînt pregătite înregistrări din „George Coșbuc (Noapte de vară”, „Nunta Zamfirei”, „Dusmancele”, „Moartea lui Fulger”, „Noi vrem pămînt” etc.) și Octavian Goga („Plugarii”, „Noi”, „Oltul”, „Apostol”, „Dascălul”, „Dascălita”, „Clacășii”).